

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

6. DUBNA 2008

Z obsahu:

Poselství naděje a lásky

Slova Svatého otce
k velikonočnímu
požehnání Urbi et Orbi
- strana 2 -

Arcibiskup Vovk - skála v komunistickém Slovinsku

Blaz Otrin, Anton Štrukelj
- strana 4 -

Po křtu hrozí stěti

Egyptské úřady podporují
trest smrti za přestup
ke křesťanství
- strana 7 -

Amsterdam, město Matky všech národů

- strana 8 -

S Marií zpíváme Aleluja!

- strana 10 -

Zbytek mého života

Rom Bela Horvat vypráví
o svém uzdravení
a obrácení
- strana 10 -

Církev je „Mystické tělo Kristovo“

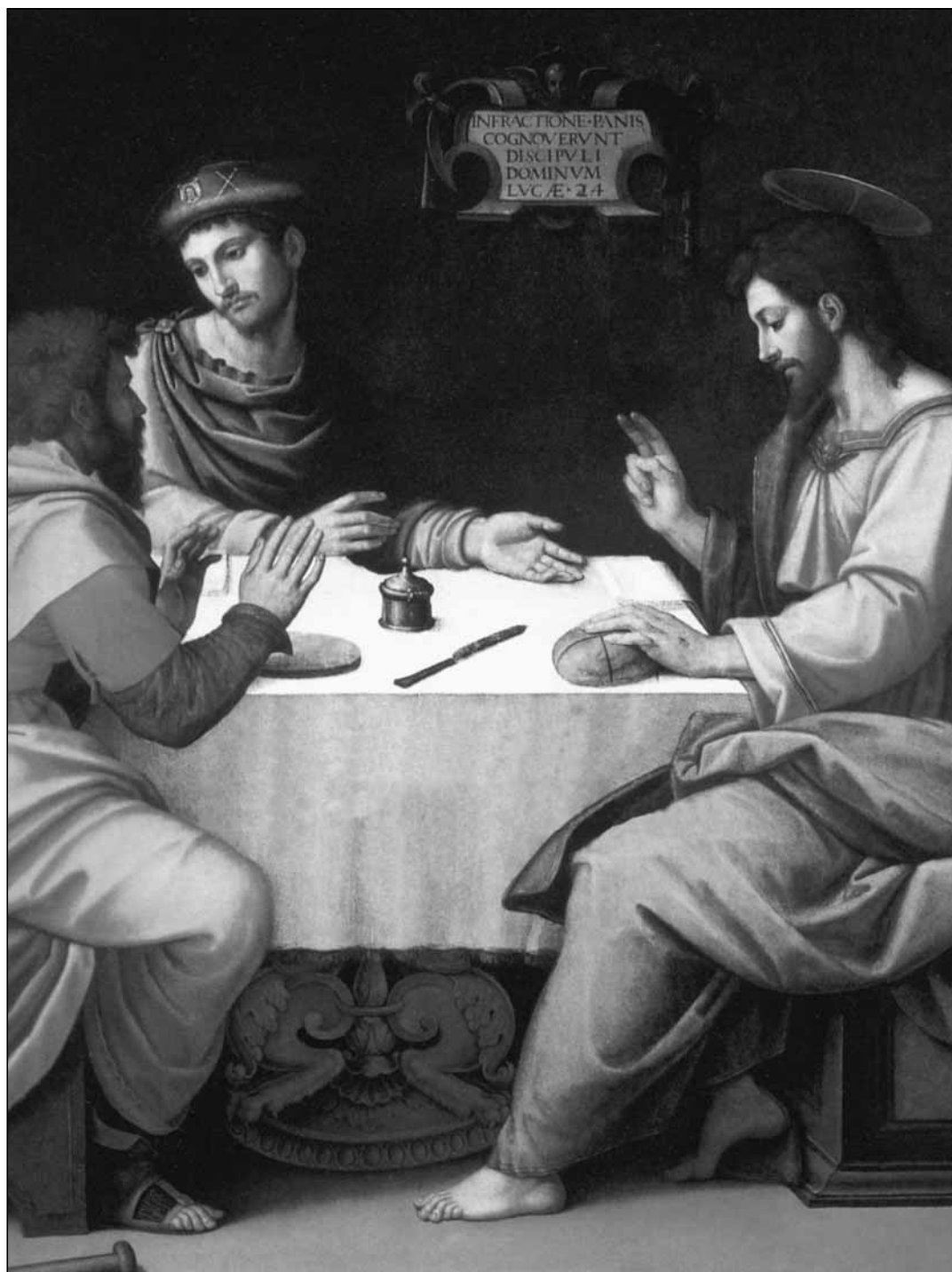
Bernhard Spenger
- strana 11 -

Boží milosrdenství lékem pro dnešní dobu

- strana 12 -

Poselství Královny míru

- strana 15 -

Ridolfo Ghirlandaio (1483-1561): Emauzy, Louvre, Paříž

Editorial

Vzpomínka z měsíčníku *Kirche heute*, jak komunistický režim před nedávnem pronásledoval katolickou církev ve Slovinsku, si zaslouží, abychom s ní seznámili naše čtenáře, a to z několika důvodů. Předně proto, že o ústiku katolíků u našich jižních bratrů víme vůbec velmi málo. Ale postupně zapomínáme i na to, jak křesťané trpěli u nás, a málo s tím seznamujeme ty, kteří to neprožili. Nedostatečně však myslíme také na to, jak mnoho křesťanů trpí i v současné době od komunistů, od muslimů, hinduistů a buddhistů a jak těžké je jejich utrpení. Při čtení těchto vzpomínek ze Slovinska si uvědomujeme, jak režimy v různých komunistických zemích používají proti církvi a náboženství podobných způsobů jako kdysi u nás. Nápadné je ovšem i to, jak velice se např. zloba davu, který se zmocnil katolického biskupa, týral ho a ponižoval, shoduje s počínáním těch, kteří se kdysi vysmívali Ježíši Kristu a tupili ho. Není to však nic divného, protože tato zloba má v jednom i druhém případě jednoho společného inspirátora.

Dojmat by nás přitom mělo nejen utrpení, které ateistické režimy připravují věřícím a především jejich pastýřům. Nejtragičtějším na této věci je vlastně žalostný duchovní stav Božích nepřátel. Dávají svým jednáním najevo, jak velice jsou vnitřně zpuštěni a neschopní pocitu opravdového štěstí. Právě proto, že jsou ve svém politováníhodném stavu bez Boha vlastně vnitřně rozervaní a nešťastní, vylévají si svou zlost na těch, kterým závidí jejich opravdové duchovní štěstí. Neboť jediná potěcha, která jim zbývá, je škodolibá radost z cizího neštěstí a ze způsobené bolesti a smrti. To je ovšem přesně ten stav, v jakém se po svém pádu nachází ďábel, proto všechno jeho působení pak směřuje k tomu, aby z člověka povoláného být šťastným a podobným Bohu učinil tvora nešťastného a podobného

sobě. Zavili nepřátelé Církve jsou výmluvným dokladem toho, jak se mu to daří. A zdaleka to nepatří ještě minulosti. Naopak.

Když si téměř dvacet let po pádu berlínské zdi popravdě uvědomíme současný stav Evropy a světa, snadno se nás zmocní pocit rozčarování a máme na rtech podobná slova jako kdysi učedníci cestou do Emauz: „My jsme doufali...“ Kleofáše a jeho druha tehdy trápila deprese, protože neporozuměli prorokům. Nutně potřebovali někoho, kdo by pozvedl jejich ustrnulý pohled a obrátil ho k pravému smyslu proroctví. Přišel jim na pomoc sám Pán. To je pro něho příznačné. Kdykoliv se Izrael ocitl ve velkých nesnázích, i když si své těžkosti sám zavinil, Hospodin ho nenechal na pospas osudu, ale přicházel mu na pomoc. Posílal mu jako rádce a posly soudce a proroky, kteří varovali i připomínali vyvolenému národu, že Pán je s ním, tlumočili mu Boží pokyny a návody a ukazovali cestu k vysvobození.

Ani nás v našich složitých a tíživých situacích Bůh nechce nechat samy sobě. A nepomáhá nám jen svým požehnáním a milostí, ale stejným pečlivým otcovským vedením skrze své proroky jako kdysi. Není přece možné, aby se o novozákonní lid staral méně pečlivě, než se staral o svůj národ ve Starém zákoně, a to tím spíše, že nejsme jen jeho vyvolený národ, ale jeho drahé adoptované děti, které mají u něho tolik přímluvců a zastánců, především v jeho i naší společné Matce. Kdybychom byli v situaci, že žádné Boží vzkazy, prorocké výstrahy a pokyny nedostáváme, museli bychom se proto po nich ohlížet a žádat o Boží přispění.

Ik nám Pán přichází, stále znovu se k nám na naší cestě připojuje, snaží se nám vysvětlit aktuálnost Písma. Je to zřejmě projev nekonečného Božího milosrdenství a trpělivosti, že neúnavně přichází s novými a novými nabídkami

Pokračování na str. 13

Poselství naděje a lásky

Slova Svatého otce k velikonočnímu požehnání Urbi et Orbi

Resurrexi, et adhuc tecum sum. Alleluia! – *Vstal jsem a stále jsem s tebou. Aleluja!*

Draží bratři a sestry, ukřižovaný Ježíš vstal z mrtvých a opakuje dnes radostnou zvěst. Je to velikonoční poselství. Přijměme je s vnitřním úžasem a vděčností!

Resurrexi, et adhuc tecum sum. Alleluia! – Vstal jsem a stále jsem s tebou. Aleluja! Tato slova, převzatá ze starodávné verze žalmu 138 (18b), zaznívají na začátku dnešní mše svaté. V nich při východu velikonočního slunce poznává Církev hlas samého Ježíše, který vstává z mrtvých a obrací se na Otce a zaplaven štěstím a láskou volá: „Otče, zde jsem! Vstal jsem, jsem nyní s tebou a budu s tebou navždy. Tvůj Duch mě nikdy neopustil.“ Tak také můžeme chápat dávná slova žalmu: „Vystoupím-li na nebesa, jsi tam, sestoupím-li do podsvětí, i zde jsi (...). Ani temnoty nejsou pro tebe tmavé, noc je jasná jako den, pro tebe jsou temnoty jako světlo“ (Ž 138,8.12). A opravdu: o slavnostní vigíli Velikonoc se temnoty stávají světlem, noc ustupuje příchodu dne, který nezná západu. Smrt a zmrtnýchvstání Slova, vtěleného Boha, je událost nepřemožitelné lásky, je to vítězství Lásky, která nás osvobodila z otroctví hříchu a smrti. Změnila běh dějin, vlila lidskému životu nezničitelný a obnovený smysl a hodnotu.

Vstal jsem a stále jsem s tebou. Tato slova nás zvou, abychom rozjímali o zmrtnýchvstalém Kristu, a dávají v našem srdci zaznít jeho hlasu. Svou vykupitelskou obětí nás Ježíš z Nazareta učinil adoptivními Božími dětmi, takže i my se můžeme vložit do rozhovoru mezi Ním a Otcem. Vrací se nám na my-

sl, co jednou řekl svým posluchačům: „Všechno je mi dáno od Otce. Nikdo nezná Syna kromě Otce a nikdo nezná Otce kromě Syna a toho, komu to chce Syn zjevit“ (Mt 11,27). Z této perspektivy zjišťujeme, že tvrzení, se kterým se Ježíš dnes obrací na Otce: „Jsem nyní s tebou“ – se odráží také v nás, „synech a spoludědicích Kristových, pokud opravdu máme podíl na jeho utrpení, abychom měli podíl na jeho slávě“ (srov. Řím 8,17). Díky Kristově smrti a zmrtnýchvstání totiž i my dnes povstáváme k novému životu, spojujeme svůj hlas s jeho hlasem a prohlašujeme, že chceme vždy zůstat s Bohem, naším nekonečně dobrým a milosrdným Otcem.

Vstupujeme tak do hloubky velikonočního tajemství. Překvapující událost Ježíšova zmrtnýchvstání je v podstatě událostí lásky: lásky Otce, který vydává Syna za spásu světa; lásky Syna, který se odevzdává do Otcovy vůle za nás všechny; lásky Ducha, který probouzí Syna z mrtvých v jeho proměněném těle. A co víc: lásky Otce, který „znovu objímá“ svého Syna a zahrnuje ho svou slávou; lásky Syna, který se v síle Ducha Svatého vrací k Otcovi oděn do našeho proměněného lidství. Z dnešní slavnosti, která nám dává opětovně prožít absolutní a jedinečný zážitek Ježíšova zmrtnýchvstání, k nám zaznívá výzva, abychom se obrátili k Lásce; stává se pro nás výzvou, abychom žili tak, že odmítneme nenávisť a egoismus a budeme učenlivě kráčet ve šlépějích Beránka obětovaného za naši spásu, napodobovat Vykupitele „tichého a pokorného srdcem“, který je „odpočinkem pro naše duše“ (srov. Mt 11,29).

Pokračování na str. 12

Zůstaň s námi!

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Copak nám nehořelo srdce?

Vrať se v duchu k nejslavnější neděli lidských dějin. Dnešní čtení tě uvádí do nedělního odpoledne. Přidruží se k dvěma z učedníků, kteří se vydali na cestu ven z města, kde se v posledních dnech přihodily tak mimořádné události. Ti dva také o ničem jiném nemluví. Hovoří mezi sebou o tom, co je plně zaujalo, co zcela naplnilo jejich srdce a jejich mysl. Jejich Pán a Mistr byl hanebně potupen, odsouzen a zabit. Taková tíže jim připadá příliš velká. Chtějí pryč z míst, kde jim všechno tak bolestně připomíná Ježíše a všechno, co s ním prožívali. Ale ani uprostřed volné přírody nejsou schopni myslet na nic jiného než na bolestnou skutečnost, že ztratili milovaného Pána. Pro každého, kdo okusil a zažil Ježíšovu přítomnost, není větší a citelnější ztráta, než zůstat bez něho. Nemáš-li dosud podobnou zkušenost, snaž se ji pochopit ze slov a citů těchto dvou učedníků.

Ale to, čeho budeš nyní svědkem, má tě přesvědčit o utěšující skutečnosti: I tehdy, když se zdá, že nastala doba úplné opuštěnosti a bezútěšnosti, Pán je docela nablízku těm, kteří po něm opravdu touží. Dokladem této skutečnosti je právě to, že se tvoje myšlenky a slova stále vracejí k tomu, který je předmětem tvé lásky. *Ježíš se připojil k nim a šel s nimi. Ale něco jim bránilo, aby ho poznali.*

Co bylo tou překážkou? *Oni zůstali stát plní zármutku.* Zrak příliš zalitý slzami špatně rozeznává to, co vidí. To, co je tak rmoutí, není jen Ježíšova smrt na kříži, ale i jejich vlastní hluboké zklamání. Aby to mohli pochopit a přijmout, dává jim Ježíš nahlédnout do jejich nitra. Ptá se jich na důvod jejich zmatku a smutku ne proto, že by ho neznal, ale aby jim dal příležitost k sebepoznání. Nauč se od Ježíše trpělivě naslouchat. Můžeš tím prokazovat bližním neocenitelnou službu.

A my jsme doufali, že on je Vykupitel... Doufali, ale zklamali jsme se. Vůbec se nestalo to, co jsme si tak představovali a na co jsme se těšili. Nejsou ti podobné pocity důvěrně známé? Někdy se tak zahledíme do vlastních představ, že přestaneme vnímat skutečnost. Přiznej Ježíši i sobě, že jeho výtky z *bláhovosti a těžkopádnosti* je více než oprávněná. Původcem této těžkopádnosti je přítěž vlastního já. Nyní tedy víš, kde můžeš nejčastěji hledat pravou příčinu svého smutku a znepokojení: svou nadějí nemůžeš opírat jen o své vlastní

představy. Co je bláhovějšího než věřit víc sobě jak Bohu? Výsledkem nemůže být nic jiného než rozčarování.

Ten, kdo by se oprávněně mohl cítit zklaman, je Ježíš. Tři roky mluvil o tom, co se musí stát. Jak je možné, že to nepochopili? Ale Syn člověka reaguje zcela opačně, než jak to dělají lidé. Začíná znovu a znovu od začátku. Naslouchej mu s větší pozorností a soustředěním než dosud, aby se ti *otevřely oči*. Vždyť právě v těchto dnech se v Jeruzalémě uskutečnilo to, v co učedníci doufali: **Ježíš vykoupil Izrael**. Ale vysvobodil ho jinak, než si představovali. Boží nekonečná velkodušnost se nevešla do lidských představ. Ubírala se jinou cestou, než na jakou jsou lidé zvyklí.

Až dosud se utrpení pokládalo jen za trest. Ježíšův kříž je proměnil na královskou cestu ke slávě. Tak to sice bylo psáno v Písmě od počátku, ale ti, kdo je četli a mysleli si, že je znají, nepochopili právě to nejpodstatnější. Četli Boží slovo a mysleli přitom po svém a na sebe. Jak *bláhová a těžkopádná* je všechna lidská moudrost, která spoléhá jen na svou jasnozřivost a svůj vlastní výklad! Teprve až přijmeš **Boží klíč** k výkladu Písma a událostí, pochopíš, jaký je opravdový význam Slova, na které se můžeš opravdu spolehnout.

Vidíš tu proměnu, jaká nastala u tvých dnešních společníků? Ještě před hodinou byli beznadějně skleslí. Stačilo, aby pozvedli zrak od sebe k Pánu a začali mu skutečně naslouchat: jejich beznaděj se změnila v trvalou jistotu. Uvěřili Božím slovu pro slovo samo. Proto jim Ježíš zatím skryl svou totožnost. Ačkoliv ho ještě nepoznali, mají na základe Slova větší jistotu, radost a naději, než když ho dříve vidali na vlastní oči.

Pane, zůstaň s námi, je již pozdě. Zapamatuj si toto pozvání. Jsou to slova, která Ježíš rád slyší a vyhoví jim, i kdyby nebylo *pozdě*. Sám sobě je člověk špatným společníkem. Pozvi Ježíše, aby *zůstával u tebe, vykládal ti Písmo a otevíral oči, aby ti hořelo srdce*. Všechno bude záležet jen na tom, do jaké míry budeš ochoten naslouchat, opustit sám sebe, své milované představy, svůdné bludné kruhy a budeš otevřený pro skutečnost, že Ježíšova cesta může být diametrálně odlišná od té, která se ti zatím jeví nejschůdnější a nejsamozřejmější, ale nakonec ústí do smutku a zmatku.

V tu hodinu vstali a vrátili se. Vstaň a vrať se tam, kde je tvoje místo. Jakmile zase pocítíš smutek a osamělost, obrať se s vírou a otevřeností na Ježíše: *Pane, zůstaň se mnou, ukaž mi cestu k životu, u tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast.* ⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 15

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,14.22b-33

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštoly) a slavnostně promluvil k lidem: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, pozorně vslechněte mou řeč! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znamením, které, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibíli na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbažil bolesti smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece o něm říká: ‚Mám Pána před očima stále, je mi po pravici, abych se neviklal. Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano, i mé tělo odpočine v naději, neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopusťíš, aby tvůj svatý podlehl porušení. Oznámíš mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tvář.‘ Bratři, budiž mi dovoleno, abych k vám bez okolků promluvil o praotci Davidovi. Ten umřel a byl pohřben, a jeho hrob máme u nás až dodneška. Byl to prorok a věděl, že Bůh mu přísahou slíbil, že na jeho trůně usadí jednoho z jeho potomků. Viděl tedy do budoucnosti, a když řekl, že nebude ponechán v podsvětí a jeho tělo že nepodlehne porušení, mluvil o Kristově zmrtvýchvstání.

Toho Ježíše Bůh vzkřísil, a my všichni jsme toho svědky. Byl povýšen po pravici Boží, od Otce přijal slíbeného Ducha Svatého, vylil ho, jak vidíte a slyšíte.“

2. čtení - 1 Petr 1,17-21

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnanství. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista, bezúhonného a neposkvrněného beránka. On byl ovšem k tomu vybrán už před stvořením světa, ale pro vás se objevil teď na konci časů. Skrze něho jste uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat.

Evangelium - Lk 24,13-35

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauz, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale cosi jim jakoby zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní.

Pokračování na str. 12

Anton Vovk se narodil 19. května 1900 v obci Vrba v Gorenjsku ve Slovinsku. Narodil se ve stejném pokoji, kde spatřil světlo světa jeho pradědeček, velký slovinský básník Dr. France Prešern. Základní školu navštěvoval v Breznici a v Kranji, kde také absolvoval prvních šest tříd gymnázia. Jeho rodiče záhy zemřeli, otce ztratil, když mu byly 4 roky, a matku ve svých 17 letech. Na podzim 1917 vstoupil do chlapeckého semináře biskupské koleje v Sentvidu u Lublaně. Tam také maturoval. Pokračoval ve studiu na semináři v Lublani a 29. června 1923 přijal kněžské svěcení.

Nejdříve působil tři roky jako kaplan v Metlice a pak dva roky v Tržiči, kde se stal v roce 1928 farářem. Mnoho sil ho stálo splacení dluhů, které tam převzal. Přestál tam těžký revmatický záchvat, který ho provázel celý život. Pro vynikající práci, kterou osvědčoval na pastoračním, kulturním i sociálním poli, byl 6. června jmenován konzistorním radou. R. 1940, krátce po vypuknutí druhé světové války, se stal dómským kanovníkem v Lublani a byl jmenován rektorem semináře biskupa Baraby. Ale válečné události tyto plány překazily. Předsedal nejdříve výboru na pomoc uprchlíkům, kteří sem přicházeli z Němci obsazených území, odkud byli vyhnáni. Za velkých těžkostí se staral o jejich zaopatření a současně od roku 1944 řídil kněžský seminář.

Po zatčení generálního vikáře Ignáce Nadraha musel převzít řízení diecéze. Jak sám napsal, stal se tak tím, kdo „snáší veškerou nouzi diecéze“. Rok později nabídl mu apoštolský nuncius jménem Svatého otce úřad světícího biskupa. Vovk napsal: „Byl jsem tím velice udiven... Nikdy v životě jsem na něco takového nemyslel a přirozeně nejsem na to připraven... Poprosil jsem o půl hodiny na rozmyšlenou a odešel jsem do domu k oltaři Panny Marie Pomocnice...

Arcibiskup Vovk - skála v komunistickém Slovinsku

Ještě nikdy jsem nepadl na kolena v tak velké záležitosti. Jak krásné to bylo, když jsem ve školních letech často pěšky putoval do Brezje, v létě často každou neděli, abych se u Pomocnice ujistil

Arcibiskup Vovk

o svém povolání... Vysvětlil jsem si všechno s Pannou Marií: Ať se stane vůle Boží a vůle Církve...“ Zvolil si biskupské heslo: „In Domino confido.“ Právě tato důvěra v Pána mu pomáhala při řízení diecéze v době největšího soužení. Na základě nového mezistátního územního rozdělení byla mu kromě diecéze Lublaň přidělena také apoštolská administratura části biskupství Rijeka (1951–1961) a apoštolská administratura slovinské části biskupství Terst (1951–1955).

Biskup v Lublani pod komunistickým panstvím

Když se státní úřady dověděly o tomto jmenování, daly mu ihned na srozuměnou, že ho neuznají ani jako generálního vikáře, ani jako biskupa, jinak musí počítat s velkými těžkostmi. Tomuto „slibu“ zůstali mocipáni věrni po celou dobu jeho biskupské služby. Vovk byl jako generální vikář, jako světící biskup, jako apoštolský administrátor a konečně jako arcibiskup konfrontován se zcela novými poměry. Po revolučním zvratu se zformovala nová „lidová moc“, nový politický a hospodářský systém, zcela kontrolo-

vaný komunisty. Katolická církev byla jediná instituce, která si uhájila svou autonomii. Představovala takřka opačnou alternativu ke komunistické diktatuře. Strana si toho byla vědoma, a proto chtěla za každou cenu rozbít církevní struktury.

Na konci války opustilo Slovinsko téměř 300 kněží a řeholníků, jen v biskupství Lublaň 185. Někteří kněží byli bez rozsudku popraveni, jiní dlouho drženi ve vazbě. Již v květnu 1945 bylo 50 kněží zatčeno. Před soudem v letech 1945–1961 stálo 429 kněží. K trestu odnětí svobody jich bylo odsouzeno 339, mnozí dokonce několikrát k trestu smrti. Čtyři byli opravdu popraveni.

Politický útlak církve

Lidová moc nacházela stále nové prostředky, jak podkopávat církev. Plánovala „odkřesťanštění“ slovinského národa a zahájila dlouhodobý proces podle výroku Mitji Mačeka: „Ideologický boj proti náboženským předsudkům bude dlouhý a tvrdý. Ten bude u nás nejhorší, protože Slovinci jsou věřící národ. Bude to trvat celé generace.“ Agrární reformou a znárodněním byla církev nejdříve zbavena materiálních prostředků. Kvetoucí sociální a kulturní život ve sdruženích a vzdělávacích zaříze-

Arcibiskup Vovk

ních byl zcela znemožněn. Stát si podržel ve všem absolutní monopol. Náboženská shromáždění byla zakázána, procesím zabráněno, tiskárny konfiskovány. Jen nezákladnější náboženský život byl povolen pod přísnou kontrolou za ustavičných překážek. Byl povolen jen jeden seminář a jeden list – *Oznamilo*. Výuka náboženství byla ve školách po válce ponechána kvůli snazší kontrole, ale účastníci a jejich rodiče byli vystaveni šikanování. V roce 1952 byla výuka náboženství zcela zrušena. Dodnes nebyla zavedena. Teologická fakulta byla z lublaňské univerzity vyloučena.

Dalším opatřením, které trvalo od konce války až do roku 1952, byl tzv. „souhlas“. Politická moc mohla všem kněžím, kteří během války nepůsobili ve své vlastní farnosti, svévolně zakazovat nebo povolovat činnost. Později byl „souhlas“ potřebný i ke každému přeložení, obsazení nebo uvedení novokněze. Ačkoliv to žádný zákon nestanovil, uplatňovali to komunisté ve Slovinsku jako v jediné zemi tehdejší Jugoslávie.

Již tak špatnou materiální situaci církve zhoršovala ještě dodatečná opatření. Vláda zakázala podporovat farnosti naturálemi, ačkoliv na tom na mnoha místech záviselo přežití kněze. Povolení k působení dostávali jen ti kněží, kteří vstoupili do tzv. „Sdružení Cyrila a Metoděje katolických kněží Slovinska“. Církev byla dále neúnosně zatížena daněmi, které byly uvaleny na každý obřad, i když z něho nebyl žádný příjem. Protože církev nebyla schopna všechny daně zaplatit, byl nakonec konfiskován i zámek Goričane a přilehlých deset hektarů pozemků, které se při pozemkové reformě podařilo udržet.

Zničující pronásledování pastýřů

Biskup Vovk, ústřední postava katolické církve v tehdejší Slovinsku, zažil v obzvlášt-

ni míře bezohlednost a brutalitu komunistického útisku. Vedoucí roli přitom sehrávala tajná policie (UDV). Biskup byl ustavičně vyslýchán, dotazován na všechny vizitace a cesty, byl sledován při každém biřmování, kázání byla registrována a analyzována, kněží i laici z jeho okolí byli podrobováni výslechům, byly pořizovány každodenní zápisy o všech kontaktech, všechna pošta byla podrobena kontrole.

Vovk zažil více než 90 výslechů, při kterých byl ponižován, urážen a vystaven nátlaku. Vyhledávali ho v každou možnou i nemožnou hodinu, často tehdy, když ležel jako nemocný. Snášel všechno důstojně a s principiální pevností. Výsledky prováděli nejvyšší prominenti, jako Mitna Ribičič a Zdenko Roter.

Až do roku 1952, kdy byly zrušeny styky se Svatým stolicem, byl nejčastějším tématem výslechů nuncius a Vatikán. Vyšetřovatelé vycházeli z přesvědčení, že Vatikán má v zemi svou tajnou síť. Nejdříve se UDV snažilo přimět Vovka, aby založil samostatnou církev nezávislou na Vatikánu. Brzy však zjistilo, že tato taktika nemá nejmenší vyhlídky. Tak ho tlačili k větší „lidovosti“. Když i to selhalo, snažili se mu namluvit, že svým postojem ke státu vyvolává nevoli Vatikánu. Pak začali předstírat starostlivost, že svým „proti-lidovým“ postojem poškozují víru. Jelikož se nechťel řídit jejich „radami“, obviňovali ho z podpory americko-vatikánské politiky. Dokonce ho jednou žádali, aby pro ně „zabavil“ nunciou aktovku. Když po roce 1952 přestala řeč o Vatikánu, vrátilo se toto téma opět v roce 1960, když biskup Vovk cestoval do Říma.

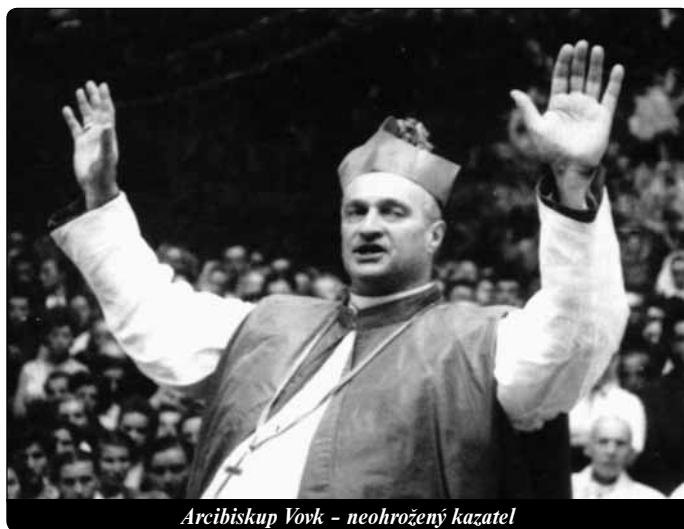
Zatýkáni kněží jako prostředek nátlaku

UDV používalo při svých výslechách podlé formy nátlaku. Často nabízeli biskupovi za ústupky propuštění zatčených kněží. Protože Vovk stál na svém

Arcibiskup Vovk s papežem Janem XXIII.

pevně, bylo mnoho seminaristů a kněží z jeho okolí postiženo zatčením. Když např. 23. prosince 1948 Vovk neakceptoval jeden předložený požadavek, dalo mu UDV odpověď: „Již zítra se dovíte, kteří kněží byli zatčeni, když dnes nedáte bezpečný závazek, jak požadujeme.“ Tu též noc byl na šest a půl roku zatčen nemocný biskupův sekretář Božidar Slapšak, který se právě vrátil z výkonu trestu. Když biskup namítl, proč nezatkou jeho, když je příčinou zatčení tolika kněží, dostal cynickou odpověď: „Víme, že byste chtěl být zatčen, ale tím bychom udělali radost nunciuovi a Vatikánu, kdyby se rozšířila zpráva, že ve Slovinsku byl zase zatčen jeden biskup. Tu radost jim neuděláme.“

Arcibiskup Vovk - neohrožený kazatel

Ale vám vmeteme do tváře důsledky vašeho jednání!“

Psychický teror a pokusy o atentát

Biskup Vovk byl vystaven také fyzickým útokům a stal se cílem několika pokusů o atentát. Když bylo v květnu 1947 biřmování v Kočevje, byla zastavena veřejná doprava, aby se ho lidé z okolních míst nemohli zúčastnit. Současně byl odpojen proud a vodovod a zakázán výdej potravin a nápojů. U automobilu, který měl biskupa přivést, byly proraženy čtyři pneumatiky. Když si biskup léčil v lázních Dolenjske Teplice revmatismus, uspořádalo UDV před farou, kde bydlel, protestní demonstraci. Naverbovaný dav vytloukl okna budovy

a několik surovců vtrhlo dovnitř. Byli však rozhodným a sebevědomým postojem biskupa tak zmateni, že budovu opustili.

Při biřmování ve Skofja Loka v květnu 1951 nařídilo UDV, aby biskupovi do polévky přimíchali ricin a starý olej. Pověřená osoba však tento příkaz neprovedla. V červnu zdemolovali výtržníci přízemí farní budovy, kde biskup bydlel. Byli k tomu naverbováni od UDV. Při každé takové návštěvě byli faráři podrobeni výslechu a věřící byli zastrašováni. Když se měla konat církevní slavnost, byly zdi kostela často potřísněny fekáliemi a na farní budovu napsány proticírkevní slogany.

Zhářský útok 20. ledna 1952

Vrcholu dosáhly tyto inzultace 20. ledna 1952 v Novo Mesto, kde byl na biskupa proveden ohňový atentát. Biskup s doprovodem cestoval z Lublaně do Novo Mesta, aby požehnal ve farnosti Stopiče zbrusu nové varhany. Již během jízdy byl v tunelu polit mastnou tekutinou. Když v Novo Mesto vystupoval z vlaku, čekal na nádraží protestující dav. Začali biskupovi nadávat a fyzicky ho napadali. Nakonec ho zatláčili zpět do vagonu a obklíčili ho. Zatímco dav křičel: „Zabijme toho ďábla!“, někdo z davu polil biskupa benzínem a pak ho zapálil. Biskup se v okamžiku ocitl v plamenech. Jeden plamen ošlehl jeho tvář a způsobil mu těžkou popáleninu. Lidé křičeli: „Umři v ohni, ďáble! Ďábel ať krepíruje!“ Biskup však bojoval statečně, odhodil hořící plášť a snažil se uhasit hořící celuloidový kolárek. Popáleniny na bradě a krku mu zůstaly po celý zbytek života jako viditelná znamení jeho mučednictví.

Policista, který vstoupil do vagonu, vyzval biskupa, aby odešel do čekárny, údajně, aby ho ochránil před davem. Ale tam kalvarské utrpení pokračovalo. Dav přinutil vyčerpaného biskupa, aby vystoupil na stůl. Tam se mu posmívali a nadávali mu. Po hodině

► a půl se dostavili představitelé UDV a poslali biskupa zpět do vlaku. Dav znemožnil příchod lékaře a auta, které mělo biskupa odvézt do nemocnice. Bez nezbytného ošetření musel cestovat zpět do Lublaně a teprve zde mohl vyhledat lékařskou pomoc. Celá příhoda v Novo Mestu trvala čtyři a půl hodiny. Ani policie, ani UDV nepodnikly proti davu vůbec nic. A nejen to. V nemocnici, kde byl biskup ošetřován na následky popálenin a byl napolo v bezvědomí, byl na nemocničním lůžku dvakrát vyslýchán od UDV.

Veřejnosti byla událost prezentována jako nemilý případ. Prý vlastenci z lásky k vlasti dali najevo, že v biskupovi vidí zosobnění zla, které utrpěli od okupantů a zrádců. Z dokumentů UDV a archivů Komunistické strany Slovinska je zcela zřejmé, že atentát připravilo vedení strany a UDV. Pachatelé nejenže nebyli potrestáni, ale naopak po několika letech bohatě odměňováni.

Biskupova láska ke kněžím

Jeho největší láskou a starostí byli kněží. Přijímal je rád, otcovsky, navštěvoval je, povzbuzoval a posiloval. Kolikrát vystupoval jako prostředník mezi úřady, UDV nebo Komisí pro církevní záležitosti, i když to většinou nemělo žádný výsledek! 29. června 1963, osm dní před svou smrtí, napsal ve své duchovní závěti: „Jak těžké je to pro mne, že dnes nemohu světit nové kněze! Modlím se za ně, aby z nich byli dobří kněží. Pane, ochraňuj je, žehnej našim kněžím! Miluji je nesmírně, protože patří Pánu, pro něho pracují a trpí. Je mi líto, jestliže jsem s nimi jednal trochu tvrději. Byl to jen důsledek tísně a vyčerpanosti mých nervů. Rád jsem všechno odpustil a prosím o totéž moje milé spolubratry.“ Jeho mimořádná starostlivost patřila i řeholníkům. Ve Slovinsku bylo mnoho řeholí zakázáno a členové vyhnáni. Ještě poslední den svého života projevil lidskou a láskyplnou po-

DŮSLEDNĚ VĚST POLITIKY

Kanadský arcibiskup Terrence Prendergast z Ottawy vydal zákaz podávat svaté přijímání politikům, kteří podporují potraty. Uplatnil tak kánon 919 Kodexu církevního práva, který zakazuje přístup k Eucharistii lidem, kteří tvrději a veřejně setrvávají v těžkém hříchu. Podle arcibiskupova vyjádření je tato exkomunikace pro politiky spásným prostředkem, který je má přivést zpět na správnou cestu k pravdě víry. Politikové nemohou dávat věřícím špatný příklad a svádět je na scestí. Ve stejném smyslu vyzýval Benedikt XVI. také brazilské biskupy k podobnému postupu.

NÁBOŽENSTVÍ V ČÍNĚ

Nejrychleji vzrůstajícím náboženstvím v Číně je křesťanství. Čína objevuje západní kulturu a s ní i křesťanství. Dokládá to ve své nové knize „Zbožní vnukové Maa“ Hans Peter Oswald. Popisuje v ní rostoucí napětí mezi nároky státu všechno ovládat a vůli po svobodě, vlastní křesťanskému náboženství. Podle jeho názoru má toto náboženství v Říši středu velkou budoucnost.

PRVNÍ CHRÁM V KATARU

V Kataru byl posvěcen první katolický chrám. Katedrála je zasvěcena Panně Marii Růžencové. Nesmí však mít ani kříž, ani zvonici. Slavnosti posvěcení se zúčastnilo 15 000 věřících. V katedrále je místo pro 5000 lidí. Světitelem byl kardinál Ivan Dias, prefekt Kongregace pro evangelizaci národů.

Kath-net

zornost jedné nemocné řeholní sestře, které poslal do nemocnice blahopřání s broskvemi.

Zvláště trpěl kvůli státnímu cyrilometodějskému sdružení kněží. Založil je stát, aby mezi duchovenstvo vnesl rozkol. Chtěl tak postavit v Jugoslávii všechny proti všem. Vovk svým moudrým postupem zabránil v mnohém uskutečnění těchto plánů. Byl na jedné straně přísně vyhrocen proti sdružení, které vedl stát nezávisle na církvi. Ale protože znal cíle a metody státní politiky, nestíhal členy rozkolného sdružení žádnými sankcemi.

*Arcibiskup Vovk po útoku
20. ledna 1952*

Věděl velmi dobře, jakému tlaku jsou kněží vystavováni. Stát kněžím tvrdil, že biskup podporuje vstup do sdružení a doporučil jeho statut. Protože však Vovk až do konce odmítal, následovaly různé sankce, včetně zatýkání kněží. Ale i uvnitř církve musel vyslechnout mnoho výčitek. Slovinští kněží z emigrace mu říkali „rudý biskup“. Dostal se však do konfliktu i s některými chorvatskými biskupy, kteří si vytvořili své vlastní představy. Musel se často na zasedáních biskupů bránit a dostalo se to až do Vatikánu.

Uznání od papeže

Po smrti biskupa Greagorije Rožmana 26. listopadu 1959 byl jmenován sídelním biskupem v Lublani. Asi za dva měsíce dostal povolení k cestě do Říma. Poprvé od skončení války mohl navštívit Věčné město a hroby apoštolů. Při setkání s papežem Janem XXIII. se omlouval, že vzhledem ke zdravotnímu stavu nemůže před ním pokleknout. Svätý otec odpověděl: „Já bych měl pokleknout před Vámi!“ U všech, s nimiž se Vovk v Ři-

mě setkal, zanechal hluboký dojem. To platilo i pro pozdější jeho římské návštěvy. Uznávali ho za jednoho z mučedníků.

Při všech trampotách zachovával si vždy radost a veselost. Byl u lidu velice oblíbený. Jeho charismatický charakter a vysoká statná postava na lidi velice působily. Viděli v něm opravdu duchovního pastýře a obránce víry. Uchvacoval svými kázáními a svým mohutným hlasem dokázal zvládnout každý prostor i místo. Rád se účastnil lidových slavností. I přes svou vlastní nemoc vléval lidem odvahu a důvěru. V roce 1957 napsal: „Ještě jsem nepropadl bezmocnosti. V létě vydržím v jeden den i dvě biřmování. Musím říct, že jsem jedinečně zdravý nemocný, kterému nemoc v práci nebrání a ještě dobře vypadá. Dokud Pán Bůh chce!“

Měl smysl pro humor a vypráví se o něm spousta anekdot. Když mu úřady zakázaly auto, jel biřmovat v bryčce. Měl také velký smysl pro krásno. Velice si vážil slovinského architekta Josipa Plečnika, který zemřel 7. ledna 1957; měl na jeho pohřbu velkou chvalořeč.

Při vši duševní síle ho trápil tělesné neduhy, revmatismus a cukrovka, které se zhoršily po převzetí biskupského úřadu a zvláště po krutém ohňovém atentátu. Když se v roce 1948 dověděl pravdu o svém zdravotním stavu, napsal: „Pro nemoc nebudu mít skutečně vůbec čas. Ale vezmu i tento kříž!“ Měl tak vysokou glykémii, že by z lékařského hlediska měl být v bezvědomí. Zemřel 7. července 1963. Jeho přáním bylo, aby byl pochován na kněžském hřbitově v Lublani.

Až do konce života byl věrným svědkem evangelia. Diecézní proces blahorečení byl uzavřen 12. října 2007 v Lublani a dokumentace byla předána Kongregaci pro svatořečení 26. října 2007.

*Z Kirche heute 3/2008
přeložil -lš-*

Mohamed Ahmed Hegasy přestoupil ke křesťanství, a jeho právníci musejí počítat s tím, že se mohou kdykoliv stát obětí útoku. Nebudou postaveni před proces šaría? 25letý novinář se před několika lety stal křesťanem. Když nyní chtěl, aby bylo jeho nové náboženství zapsáno do osobního průkazu, rozpoutala se v egyptské veřejnosti kampaň, která požaduje pro odpadlé muslimy trest smrti.

Podle zprávy Mezinárodní společnosti pro lidská práva šejk Youssef al Bardí, docent na univerzitě Al Azarh, žádal v televizním vystoupení, aby byl Hegasy za svůj přestup ke křesťanství popraven. Také bývalá děkanka vysoké školy pro ženy Souad Saleh žádala, aby byl konvertita stát.

Křest jako velezrada

Samotný ministr pro náboženské záležitosti dr. Mahmoud Hamdi Zakzouk poukazoval v interview pro list *Egypt Today* na zákonnost trestu smrti pro konvertity. Oznámení jejich konverze prý představuje ohrožení veřejného pořádku. Podle něho se to rovná velezradě, která se trestá smrtí. Proto i konverzi je třeba trestat stejným způsobem.

25letý novinář konvertoval před čtyřmi lety ke koptickému křesťanství. Při změně náboženství se tehdy opíral o výrok velkého muftiho Egypta dr. Aliho Gomaha, který se o konverzi vyjádřil tolerantně. Podle něho takovou konverzi potrestá jednou Alláh, ale zde na zemi je takový trest i podle Koránu nepřipustný. Tento názor však islámští univerzitní vědci ostře kritizují. Paní Saleh prohlásila podobné výroky Gomaha za bezcenné. Hegasy se nedopustil odpadu, ale pohrdl islámem a zapřel ho. To zasluhuje smrt. Ve stejném článku prohlásili šejk Gad Malwi Ibrahim a šejk Youssef al Bardí výklad muftiho za neplatný a postrádající jakýkoliv obsah. Konvertita prý vyhlásil

Po křtu hrozí stětí

Egyptské úřady podporují trest smrti za přestup ke křesťanství

Statisíce turistů navštěvují každoročně Egypt. Většina z nich jsou křesťané. O osudech pronásledovaných koptických křesťanů nemají potuchy.

svým veřejným vyznáním křesťanství islámu válku.

Mezinárodní společnost pro lidská práva apeluje na egyptskou vládu, aby se zapojila do této diskuse. Stát musí zajišťovat každému občanu právo na náboženskou svobodu (Všeobecná charta lidských práv čl. 18). Žádá proto prezidenta Mubaraku, aby se k tomuto právu zcela pozitivně vyslovil a chránil konvertity před hrozbami a násilnými útoky. Ze 70 milionů egyptských obyvatel je 87 % muslimů, 10 % pravoslavných koptů a 1,2 % katolíků a protestantů. Násilné útoky na křesťany jsou na denním pořádku.

Diskriminace v každodenním životě

Před několika měsíci se objevily v Bahmě (24 km jižně od Káhiry) mezi muslimy zprávy, že křesťané chtějí jeden dům proměnit na kostel. Krátce nato se srotilo v pátek v mešitě 300 muslimů a vypálili 27 domů a obchodů. 10 křesťanů, mezi nimi i několik žen, bylo přitom napadeno a zraněno.

Pohřeb koptického křesťana, zavražděného fanatickými muslimy

Podle egyptského zákona je ke zřízení kostela potřebné prezidiální povolení. Pro mešity to přirozeně neplatí. Koptové jsou i jinak diskriminováni. Nesmí být voleni do zastupitelských složek.

Státní služba takřka nemožná

O rovnoprávném přístupu ke vzdělání nebo postavení nemůže být řeči. Jen zcela výjimečně se některý kopt stal učitelem. Také přijetí k vojenským nebo policejním službám je vyloučeno. Stále častěji se stává, že křesťanky jsou znásilňováním, nuceným sňatkem a změnou jména dohnány k tomu, aby přijaly islám.

Výzkumné centrum Ibn Khaldouna registruje již celá desetiletí násilí proti koptům v Egyptě. Podle dokumentace došlo za posledních 40 let k více než 120 velkým útokům na kopty, jejich kostely a domy. Za toto období bylo povražděno nebo zraněno na 4000 koptických křesťanů. K mnoha těmto útokům dochází v pátek po shromáždění v mešitě. Není to však dílo militantních muslimů, nýbrž prostých sousedů. Z toho důvodu se mnoho koptů rozhodlo, že se vystěhují do jiné země, především do USA, aby nemuseli žít ve své vlastní zemi jako občané druhé kategorie.

Ahmed Hegasy, kterému za přijetí křesťanské víry hrozí trest smrti

Pronásledování už trvá staletí

Před vítězným tažením islámu v 7. století bylo převládajícím náboženstvím v Egyptě křesťanství. Podle tradice byl apoštolem Egypta evangelista Marek. Koptická církev zde vznikla tehdy, když egyptští křesťané nepřijali výsledky koncilu v Chalcedonu roku 451. „Kopt“ neznamená nic jiného než Egyptan. Tak samozřejmě byla totožnost Egyptan – křesťan.

Když se islám rozšířil do Egypta, museli křesťané z každé hlavy platit daň, byly pobořeny jejich kostely a museli nosit zvláště označený oděv. Jejich koptická řeč byla zakázána. Dnes jsou koptové odstrkovaní a utlačováni.

Egyptská ústava sice obsahuje příznání k Chartě lidských práv, ale její druhý článek uvádí, že hlavním pramenem práva je Korán. A to znamená, že křesťané nemají prakticky žádná práva. Tak např. stavba nebo oprava kostela vyžaduje povolení, jehož vyřízení se táhne nikoliv roky, ale celá desetiletí, pokud je vůbec uděleno. I když koptové platí daně, pro jejich školy a kostely nejsou k dispozici žádné veřejné prostředky. ▶

► Křesťané se tak ocitají pod velkým hospodářským a sociálním tlakem, aby přestoupili k islámu. Ročně přestupuje na 12 000 koptů k islámu. Ale běda každému, kdo by takového kroku litoval a chtěl se vrátit zpět. Káhirský soud odmítl 40 koptům uzнат jejich křesťanskou identitu, když se chtěli vrátit ke svému původnímu náboženství. Křesťané se proti rozsudku odvolali. 1. července rozhodl nejvyšší soud, aby se případ znovu projednal. Mezinárodní společnost pro lidská práva konstatovala, že křesťané jsou v Egyptě diskriminováni a utlačováni.

O rovnosti jen snít?

Egyptská prokuratura však odmítla rozhodnutí nejvyššího soudu a prohlásila výrok soudu v první instanci za správný a shodný s ústavou.

Koptická církev uveřejnila na internetových stránkách dlouhý seznam svých požadavků:

- Zločiny proti křesťanům, především násilná islamizace a znásilňování křesťanských žen musí být trestně stíháno.
- Protikřesťanské kampaně ve školách a médiích musí být zastaveny.
- Náboženská příslušnost nesmí figurovat na dokladech a oficiálních dokumentech.
- Farnosti musí dostat právo budovat a obnovovat kostely. Je neúnosné, aby i o stavbě koptického záchodu musel rozhodovat prezident.
- Koptové musí být přiměřeně zastoupeni ve veřejném životě.
- Muslimům musí být zaručeno právo stát se křesťany bez nebezpečí pro sebe a pro svou rodinu.

„Je to neuvěřitelné, že na počátku 21. století je pro kopty rovnost luxusem, o kterém mohou jen snít, zatímco civilizovaný svět pokládá rovnost za právo, se kterým se člověk rodí.“

*Slavorum Apostoli
Všech svatých 2007*

Amsterdam, město Matky všech národů

Dne 31. května 1996 dovolil biskup Haarlemu v Amsterdamu Henrik Bomers spolu se svým pomocným biskupem Josefem Maria Puntem oficiální uctívání Panny Marie pod titulem *Matka všech národů*. Tento záblesk světla a naděje ve velkém štěstí prožívala také paní **Ida Peerdemanová**, vizionářka z Amsterdamu, po padesáti letech tichého čekání, modliteb a obětí. Krátce nato 17. června 1996 zemřela ve věku 90 let. Pak už všechno následovalo velice rychle. Na prosbu biskupa Bomerse přišly 22. července 1996 do Amsterdamu první čtyři sestry Rodiny Panny Marie z Haliče.

B ylo to pro naše společenství velké významné, vždyť jsme již dlouhá léta znali amsterdamská poselství a s vizionářkou Idou nás spojovala hluboká jednota. Dnes, po více než deseti letech, zde působí čtyři kněží, sedm sester a jedna laická spolupracovnice.

Mezinárodní a národní modlitební dny

23. července 1996, v době našeho prvního pobytu v Amsterdamu, se náš duchovní otec P. Pavel Maria ptal při setkání s biskupem Bomersesem na možnost uspořádat budoucí rok mod-

Ida Peerdemanová

litební den ke cti Matky všech národů. *To je neuvěřitelné, neuvěřitelné!* – reagoval biskup Bomers, když rok nato 31. května 1997 viděl v amsterdamském kongresovém centru RAI 80 kněží a 5000 poutníků ze 49 zemí, kteří se shromáždili kolem Matky všech národů. Po tomto prvním modlitebním dnu, při kterém bylo kongresové centrum zaplněno do posledního místa,

následovalo dalších šest – právě zde v Amsterdamu. Přítomny byly tisíce poutníků nejrůznější barvy pleti, řeči a vyznání, ctitelů Panny Marie z celého světa. Kardinálové Alfons Maria Sticler a Ignác Moussa Daoud, tehdejší prefekt Kongregace pro východní církve, tu vydávali svědectví o své úctě k Panně Marii. Velký počet biskupů různých ritů v nádherných ornátech dával tomuto dni ekumenický celosvětový charakter.

První modlitební dny ke cti Matky všech národů se měly stát vzorem. Proto se od roku 2001 konaly podobné národní a regionální modlitební dny a setkání ke cti Panny Marie Matky všech národů v diecézích, farnostech, v modlitebních skupinách, a stále více lidí tak poznává Pannu Marii jako svou osobní Matku a učí se ji milovat. To je cíl, jaký má naše společenství doma i v zahraničí. V roce 2008 se opět plánují mariánské modlitební dny v Německu, Irsku a ve Švýcarsku.

V průběhu uplynulých let podnikli naši kněží a misijní sestry i laici četné misijní cesty, aby Matku všech národů přinesli obyvatelům Kolumbie, Japonska, Austrálie, Indie, Vietnamu, Koreje, Ameriky, a dokonce i na Pobřeží slonoviny.

Světová akce pokračuje

Od listopadu 2006 je možno znovu tisknout a šířit obrázky Matky všech národů s modlitbou upravenou na žádost Kongregace pro nauku víry:

Kéž Matka všech národů, blahoslavená Panna Maria, je naší Přímlykyní.

Pane Ježíši Kriste, Synu Otce, sešli nyní svého Ducha na zem. Dej, ať Duch Svatý přebývá v srdcích všech národů, aby byly ochráněny před zkázou, neštěstím a válkou. Kéž Matka všech národů, blahoslavená Panna Maria, je naší Přímlykyní. Amen.

O obrázky s touto modlitbou byl ihned veliký zájem, hlavně ze strany kněží a farností.

Přinášíme několik svědectví, která jsme různou cestou dostali v posledních měsících.

Z Chile nám napsala Marcela: *Když jsem se začala modlit modlitbu k Matce všech národů, hned následující den začalo u nás v Antofagasta pršet, a to je snad nejneúrodnější a nejsušší místo na světě.*

Tato odpověď na amsterdamskou modlitbu mě velice dojala.

Majitelka penzionu v Corku v Irsku nám do telefonu řekla: *I když jsem ve víře vlažná, velice si vážím modlitby k Matce všech národů a věřím v její moc od té*

doby, co jí znám. Protože mám za sebou vícero automobilových nehod, zvykla jsem si během jízdy vícekrát opakovat amsterodamskou modlitbu. Dělán to už tři a půl roku a od té doby jsem žádnou nehodu neměla.

Jednoduchý a milý způsob, jak rozšiřovat modlitbu Matky všech národů, si našla Dina, matka jedné rodiny ve vsi severně od Říma. Po krátkém telefonickém rozhovoru s přítelkyní, příbuznou nebo kolegyní se jí vždy zeptá, zda se za ni může pomodlit velmi krátkou a pěknou modlitbu. Sotva kdo jí to odmítne. Naopak. Mnohé ze známých samy začínají s tímto apoštolátem přes telefon a „řetězová reakce“ pokračuje dále.

V jednom dopise nám napsala Jacinta Dählerová, která již 30 let pracuje v africké Tanzanii a devět roků se intenzivně angažuje ve věci Matky všech národů. Bylo u nich vytištěno ve svahilštině 50 000 obrázků s nově upravenou modlitbou. Ona a dalších šest spolupracovníků vypráví ve farnostech v neděli po mši svaté o Amsterodamu. Lidé mají velkou radost, a protože jsou tam stále častěji i lidé z Ugandy a Keni, i oni si odnášejí s sebou do vlasti lásku k Matce všech národů.

Něco mimořádného se stalo ve městě Denpasar na ostrově Bali v Indonésii. Stojí tu vedle sebe pět chrámů: jedna mešita, katolický kostel, protestantský kostel, hinduistický a buddhistický chrám. Katolický kostel je zasvěcen Matce všech národů. Právě tento kostel je mimořádně oblíbený a na nedělní bohoslužby přichází kolem 2000 věřících. Protože pro mnohé chybělo místo, byl kostel pod vedením pana Djayuy rozšířen a zvětšen. Tento bývalý protestant chtěl takto vyjádřit svou vděčnost Matce všech národů. Když jeho syn s chorobou srdce, plic a ledvin ležel na smrtelné posteli, pan Djaya viděl často svou manželku – katoličku, jak se modlí růženec. Chtěl vědět, co to dělá. *Prosím*

Kardinál Ignác Moussa Daoud, bývalý prefekt Kongregace pro východní církve

*Pannu Marii, aby uzdravila našeho syna. Od té chvíle následoval pan Djaya příklad své manželky a často ji doprovázel do kostela Matky všech národů. K úžasu lékařů jejich syn se jako zázrakem zcela uzdravil. Pan Djaya ihned přijal katolickou víru a jméno sv. Františka z Assisi. Jako horlivý ctitel Matky všech národů otevřeně vydává svědectví: *Ona vyslyší všechny moje prosby!**

V kapli Matky všech národů

Na pouť k Matce všech národů přicházejí skupiny poutníků nejen z Holandska, Belgie, Německa, Rakouska nebo z Anglie, ale i ctitelé z Jižní Ameriky, USA nebo Filipín nacházejí cestu k malé milostné kapli, ve které s nimi – pokud možno v jejich mateřské řeči – rozmlouváme o poselstvích, modlíme se s nimi nebo hudebně doplňujeme jejich národní bohoslužby. V roce 2007 přišlo z Koreje osm skupin poutníků.

Modlitební den ke cti Matky všech národů v Amsterodamu

Od našeho příchodu do Amsterodamu se denně modlíme spolu se sestrami Matky Terezy. Kaple je ve čtvrti, která je známá svými nevázanými mravy. Matka Tereza jednou řekla biskupovi Bomersovi: *Amsterdam je to nejhorší město, jaké znám. Zde je třeba adorovat!*

Denně je u nás vystavena Nejsvětější svátost, a protože v Amsterodamu žije 180 národností a různých kultur, schází se zde na mši svaté často až 15 národností. To má velmi pozitivní účinky na šíření obrázků a modliteb, protože každý posílá příbuzným a přátelům domů to, co se zde pro něho jeví jako vzácné.

Protože kaple Matky všech národů se stala pro mnohé duchovní vlastí, připadá nám stále více pastoračních úkolů: posloužit nemocným svatým přijímáním, připravovat na křest, biřmování nebo svátost manželství. Někdy to však znamená přivést návštěvníky nejprve k modlitbě a s pohledem na milostný obraz jim vysvětlit výkupnou moc utrpení.

Je často pozoruhodné, jakými cestami se někteří dostávají do kaple. Patricie z Guatemaly je 47letá matka rodiny a v Amsterodamu se provdala za lékaře. Od 15 let víru nepraktikovala. V květnu 2007 viděla ve snu dvakrát Matku všech národů, ale nevěděla, kdo to je. Krátce nato „náhodou“ procházela kolem naší kaple a na vnější stěně uviděla k velkému úžasu stejný obraz jako ve snu. Patricie se zastavila, vešla dovnitř, a to byl

počátek jejího návratu do katolické církve.

V květnu 2007 přišli do kaple Matky všech národů jedna mladá protestantka a 70letý muž, který jí dal ve městě přednost u bankomatu: *Prosím, běžte první, na mě doma nikdo nečeká.* Když se dali spolu do řeči, dívka se dověděla, že manželka a dvě dcery tohoto muže před sedmi týdny tragicky zahynuly při autonehodě. Dívka ho pozvala do kaple. Bolestí naplněný muž z Amsterodamu se posadil před obraz Matky všech národů a dostalo se mu velké útechy, protože za dva dni se sem do pokojné atmosféry Matky všech národů opět vrátil.

Alfons M. kardinál Stickler (Rakousko, † 12. 12. 2007) a P. Michael Fitzgerald (Irsko)

Stalo se, že jeden taxikář vsadil přímo před kapli ženu, která měla sebevražedné úmysly. Byli jsme velice překvapeni, když následující neděli přišel tento taxikář na mši svatou.

Manželský pár Egbert a Martine van de Laanovi se v Amsterodamu již několik roků starají o africké utečence a uchazeče o azyl. Občas přicházeli se svými africkými přáteli na pouť k Matce všech národů. Mezi osmdesáti Afričany, kteří přišli na jaře 2007, byla jedna 30letá žena z Rwandy. Vyprávěla nám, že během občanské války se dostala mezi dvě zneprátené strany. V nebezpečné situaci začala prosit Pannu Marii o ochranu. Tu spatřila před sebou Pannu Marii v té podobě, jakou má na milostném obraze v Amsterodamu, a jasně slyšela slova: *Jdi přímo!* Když váhala, uslyšela tato slova ještě jednou: *Ani vpravo, ani vlevo,*

přímo! Teď uposlechla a podařilo se jí utéci. Když v Holandsku dostala milostný obraz, pochopila, že to byla Matka všech národů, kdo jí pomohl.

V červnu měl 16letý Kevin z Almere v Holandsku těžký úraz na mopedu a vrtulník ho dopravil do nemocnice v Amsterodamu. Právě v tomto čase dostal Kevinův strýc od irských sester obrázek s modlitbou Matky všech národů. Sestry mu kladly na srdce, aby v případě uzdravení synovce vykonal děkovnou pouť do kaple Matky všech národů. Po necelých dvou měsících příputovaly Kevinova matka a babička s velkou vděčností. Kevin je zcela zdravý a může

opět chodit do školy. Se slzami v očích děkovaly za tento zážitek a slíbily, že se budou amsterodamskou modlitbu denně modlit. *Teď věříme, že Bůh existuje, že vyslychá naše modlitby a je nám nablízku.*

*Z Vítězství srdce 60/2008
přeložil -lš-*

V Matici cyrilometodějské lze zakoupit knihu *Eucharistické zážitky*, které začaly u Idy Peerdemanové 17. června 1958 souběžně s poselstvími a trvaly až do 25. března 1984, kdy byly zveřejněny - brož., A5, 136 str., 118 Kč. Také lze zakoupit obrázky *Matka všech národů* i s modlitbou - 2,50 Kč za 1 ks.

S Marií zpívejme Aleluja!

Opravdu, neexistuje radostnější a důležitější zpráva než ta, že **Pán vpravdě vstal mrtvých: aleluja, aleluja.**

Raduj se, nebes Královno, aleluja, neboť Pán vpravdě vstal z mrtvých, aleluja.

Krásná antifona, prokládaná radostným zvoláním aleluja, vyjadřuje velmi pěkně radost Matky našeho Pána ze zmrtvýchvstání jejího Syna a s ní radost celé Církve.

Evangelia nám nevyprávějí o tom, jak se zmrtvýchvstalý Ježíš zjevil své Matce: toto nevýslovné tajemství radosti zůstává zahaleno rouškou mlčení.

Je však zcela nesporné, že první vykoupené, tak jako stála zvláštním způsobem po boku Krista a kříže, se dostalo privilegiem způsobem prožít jeho zmrtvýchvstání tak, aby jí připravilo nejnivnější radost, zcela jedinečnou mezi všemi ostatními tvory, kteří byli vykoupeni Kristovou krví.

Maria je naší vůdkyní při poznávání tajemství našeho Pána a tak jako v ní a s ní poznáváme smysl Kříže, tak s ní a v ní můžeme dojít i k pochopení významu zmrtvýchvstání a zakusit ra-

dost, jaká z této skutečnosti vyplývá. Maria totiž jako jediná mezi všemi tvory od počátku **věřila** všemu tomu, co se ve vtěleném Slovu od prvopočátku naplnilo pro spásu světa.

Je to výstup k radosti založený na víře. Její radost vychází z radosti **Magnificat** plného naděje a pokračuje až k nejčistší radosti beze stínu z **triumfu Syna nad hříchem a smrtí.**

Maria je ta, která - jak říká II. vatikánský koncil - spolupracovala zvláštním způsobem na díle Spasitele s poslušností, vírou, nadějí a horoucí láskou pro obnovu nadpřirozeného života duší. A nyní se stará o bratry svého Syna, kteří jsou ještě na cestě uprostřed nebezpečí, dokud nevstoupí do blažené vlasti.

Mariina cesta je také naší cestou, její radost je naší radostí. Tak jako je Maria, jásající nad zmrtvýchvstáním svého Syna, zdrojem a příčinou naší radosti, tak i my se musíme přičinit, abychom byli pro ni příčinou radosti a dovolili, aby Kristus v nás rozhajnal nadpřirozený život až k věčné radosti v nebeské vlasti s ním a s Královnou nebes.

-sk-

Zbytek mého života

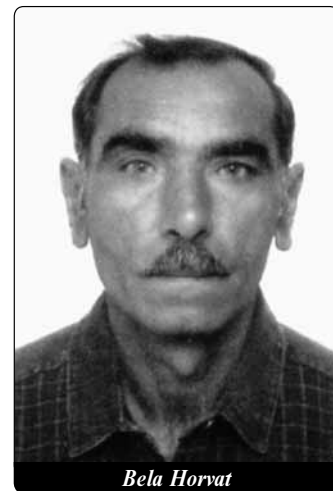
Jsem Bela Horvat, narodil jsem se 1958 v kraji Užhorod ve vesnici Homok. Patřím k Romům. Mnoho roků jsem žil se svou ženou bez sňatku. Narodily se nám tři děti. Žil jsem jako jiní Romové. Zákony a morálka neměly pro mě žádný význam. Byl jsem si ce pokřtěn, ale měl jsem jen slabé tušení, co to znamená. Chtěl jsem žít a opatroval jsem si to, co potřebuji, jakýmkoliv způsobem. Nebyl jsem si vůbec vědom svého hříšného života.

Ale po mnoha letech mého života Bůh zasáhl. Ukázal mi, že On je Pán. Cítil jsem se tělesně stále hůře a hůře. V nemocnici mi řekli, že mám rakovinu. Dvakrát jsem prodělal chemoterapii. Nakonec mě lékaři poslali domů a řekli, že už mi více nemohou pomoci a že bude pro mě lepší, abych zemřel doma. Také jsem vůbec neměl peněz na další léčeni. Byl jsem zcela zoufalý. Život mi ukřivdil, jako u Roma, cikána, jak mi lidé říkají, neměl můj život žádnou cenu.

Někdo mi řekl, že bych měl jít na exercicie jedné indické sestry, která žije v Německu. Exercicie budou v Užhorodu. Byla to sestra Markéta Valappila z Bad Soden-Salmünster. Smířen s osudem vypravil jsem se na exercicie. Moje žena byla se mnou. Sestra Markéta mi ukázala Boží velikost a cestu k Bohu. Bylo mi jasné, že brzy stanu před ním. Naučil jsem se modlit, chválit a velebit Boha. V těch dnech se za mne konalo mnoho modliteb.

Pak jsem se vrátil domů a cítil jsem v sobě novou sílu. Něco

se ve mně změnilo. Šel jsem opět ke svému lékaři. I on při vyšetřování žasl. Rakovinové buňky zmizely. Ale lékaři nevěřili, že mi Ježíš pomohl. Co chci ještě v nemocnici?

Bela Horvat

Ježíš mě uzdravil. Mohl jsem mu jen děkovat, děkovat svým životem. Nejdříve jsem dal do pořádku svůj život. Můj farář dostal mnoho práce. Po rozhovorech a zpovědi jsem se oženil se svou ženou v kostele za přítomnosti mých dětí a vnuků.

Brzy uzavřely sňatek i moje děti a vnuci byli pokřtěni. Náš život se náhle zcela změnil. Ježíš mu dal nový, hluboký smysl. Ve svém věku sedím ve školní lavici v hodinách náboženství a učím se nad Bibli duchovnímu životu.

Děkuji sestře Markétě za nádherné exercicie. Pokaždé, když k nám přijde na Ukrajinu, pošlu za ní mnoho lidí. Zbytek svého života chci věnovat Bohu. Chci, aby mnozí poznali Ježíše a vstoupili do Církve.

Bůh vám zehnej!

Z Leben 6/2007 přeložil -lš-

USPÍŠENÉ ZAHÁJENÍ PROCESU

Benedikt XVI. dovolil, aby již tři roky po smrti byl zahájen proces blahorečení Lucie dos Santos, poslední vizionářky z Fatimy. Urychlený začátek však neznamená urychlení samotného procesu. I v případě Jana Pavla II. probíhá proces řádně, bez jakýchkoliv výjimek.

Kath-net

Svatý Pavel označil Církev za Kristovo tělo (srov. Ef 1,23). Teologie definuje tento pojem přesněji. Říká, že Církev je Mystické tělo Kristovo. Kristus je Hlava tohoto těla a věřící jsou jeho údy, které jsou skrze křest neoddělitelně spojeny s Hlavou a jsou na ní závislé. Označení Církev jako „Mystické tělo“ je velmi výstižné a vyčerpávající označení pro Církev.

Již když jako Šavel slyšel před branami Damašku slova: *Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?* (Sk 9,4), naučil se svatý Pavel chápat, že Církev a Kristus jsou jedno. Pronásledoval Církev, ale vlastně tak pronásledoval i samotného Krista.

Proto také Pavel po svém obrácení tak často a tak mnoho mluvil o Církvi. Jeho listy jsou první „eklesiologie“ – první nauka o Církvi v dějinách. V nich také srovnává jednotu mezi Kristem a pokřtěnými s jednotou údů lidského těla. Každý úd je stvořen k nějakému účelu, má svou zvláštní úlohu. Ale všechny jsou odkázány na hlavu a na sebe navzájem a všechny mají podíl na stejném životě. Když selhává jeden úd, trpí všechny údy.

Z toho plynou pro údy ovšem důsledky a nebezpečí. Smrtelné nebezpečí pro lidský organismus je tzv. embolie: pevná, tekutá nebo plynná cizí tělesa, která se tvoří v žilách nebo v tepnách, pokud nejsou včas odstraněna, mohou zabránit volné cirkulaci krve a způsobit těžká poškození a ochrnutí.

Snáďte se zachovat jednotu ducha

I Kristovo tělo, Církev, zná toto nebezpečí. V tomto případě jsou emboliemi nebo tromby překážky, které se staví do cesty vzájemnosti a společenství: neposkytnuté odpuštění, podezíraví myšlenky a takové věci, které Pavel uvádí v souvislosti s Kristovým tělem, Církvi, jako zatrpkllost, hněv, zlost, urážky a zloba. Chceme-li usilovat

Církev je „Mystické tělo Kristovo“

o to, abychom zachovali jednotu ducha ve svazku pokoje (Ef 4,3), pak musíme provádět v pravidelných intervalech „rentgenové vyšetření“, tzn. dobré zpytování svědomí, abychom zjistili, zda neexistují nějaké „krevní sraženiny“, které se v Církvi vytvořily a které je třeba odstranit. Takový zákrok je však třeba uskutečnit až k jednotlivým údům, tedy až ke každému člověku. V listě k Efesanům je jeden úryvek, který pojednává právě o tom: jak je možno zachovat ve společenství pokoj a jak posilovat jednotu.

Povzbuzuji vás tedy já, vězeň pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přítomni všestranně pokorní, mírní a trpěliví: snášejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje. Jen jedno je tajemné tělo, jeden Duch a stejně tak jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všechny a je ve všech (Ef 4,1–6).

Když asi v roce 90 církev v Římě napsala dopis církvi v Korintu, aby ji vyzvala k obnovení jednoty ve vnitřním míru, nedělal papež Klement I. nic jiného, než že citoval slova z listu Efeským a opisoval je:

Proč mezi vámi existují spory, hněv, rozepře, rozdělení a války? Nemáme jednoho Boha, a jednoho Krista a jednoho Ducha milosti, který nám byl vlit, a není Kristovo povolání jedno? Proč táhne me a trháme Kristovy údy mezi sebou, stavíme se proti vlastnímu tělu a jdeme v bláznovství tak daleko, až zapomínáme, že jsme mezi sebou údy?

Slova jedno tělo, jeden Duch, jedna naděje, ... jeden Bůh a Otec poukazují méně na oblasti, ve kterých je třeba hájit jednotu, jako spíše na důvody, které zavazují k tomu, abychom jed-

notu střežili. Musíme být jedno, protože jsme jedno jediné tělo a máme za Otce jednoho Boha, nikoliv abychom mohli být jedno tělo, ale abychom mohli mít jednoho Boha za Otce.

Když trpí jeden úd, trpí všechny

V Církvi je talent jednotlivce talentem všech. Ale také naopak: když jeden úd trpí, trpí všechny. V těle má jen oko tu schopnost, že vidí. Vidí však oko něco jen kvůli sobě? Není celé tělo uživatelem jeho schopnosti vidět? Jen ruka dělá, ale dělá to sama pro sebe? Když má kámen udeřit oko, zůstane snad ruka v klidu a řekne, to není namířeno proti mně? Totéž se děje v Kristově těle. To, čím jednotlivý úd je a co dělá, je a dělá pro všechny. Zjevným znamením, že někdo má Ducha, není v tom, že koná zázraky, nýbrž v lásce k jednotě a koneckonců v lásce k Církvi. *Vězte, že máte Ducha Svatého, když dovolíte, aby se vaše srdce v pravé lásce připojilo k jednotě (Augustin, Sermones 269,4).* Proto Augustin nezná únavy při vyzvedávání zázraků, které se dějí, když se v Církvi pěstuje láska.

Slyšíš, jak apoštol vypočítává všechna tato zázračná charisma, a jsi smutný, protože žádné nemáš. Ale dávej pozor: Když miluješ Církev, pak všechno, co někdo má ve svém vlastnictví, je také tvoje. Potlač závist, a všechno, co je moje, bude také tvoje, a když já vyplním závist, bude mně náležet, co náleží tobě (Traktáty o Janově evangeliu, PL 35, 1646).

Kristus miloval Církev

„Kristus miloval Církev“ (Ef 5,25), říká svatý Pavel. Tato věc svatou Kateřinu tak udivila a tak potěšila, že napsala následující úvahu:

Ó nepopsatelná Lásko, i když jsi ve svém světle viděla všechna provinění, která Církev spáchá

proti tvé bezmezně dobrotě, zachovala ses téměř tak, jako bys nic neviděla, nechalas spočinout svému oku na kráse svého stvoření, do kterého ses bláznivě a opojena láskou zamilovala; a z lásky jsi to ze sebe vynesla a darovala mu bytí podle svého obrazu a podobenství (Kateřina Sienská, Le Orazioni IV [18. únor 1379] V. 95–108).

Ze slova svaté Kateřiny vyplývá významný závěr: Když Kristus miluje Církev přes hříchy, kterých se její členové dopouštějí, a chová se, jako by tyto chyby neviděl, čím jsme potom my, když ve slabostech a nedokonalostech členů Církvě nevidíme důvod, abychom ji milovali, a dokonce ji odsuzujeme, když už ne přímo, tak alespoň v jejích členech? Právě my, kteří jsme sami tak velice obtěžkáni vinou?

Domníváme se snad, že Ježíš nezná hříšníky tak, jak je známe my? Nevěděl snad, za co zemřel? Že jeden učedník ho zradí, druhý zapře a ostatní utečou? Kristus přesto miloval tuto konkrétní Církev, nikoliv nějakou vymyšlenou církev. Zemřel, aby ji učinil čistou a svatou (Ef 5,25), a ne, protože už byla čistá a svatá. Miloval Církev v naději; nikoliv na základě toho, co je, nýbrž na základě toho, čím se má stát, k čemu je povolána a čím bude, totiž nebeským Jeruzalémem, který je připraven jako nevěsta ozdobená pro svého muže (Zj 21,2).

Kristus Církev miloval a za ni se obětoval, aby byla bez poskvrny, a byla by bez poskvrny, kdyby nás neměla. Měla by o jednu vrásku méně, kdybych spáchal o jeden hřích méně.

Z-sks-5/2008 přeložil-lš

Cílem na světě není v prvé řadě štěstí lidí, nýbrž Boží sláva.

Paul Claudel

POSELSTVÍ NADĚJE A LÁSKY - dokončení ze str. 2

Bratři a sestry, křesťané ve všech částech světa, muži a ženy s duší upřímně otevřenou pravdě! Kež nikdo neuzavírá srdce všemohoucnosti této lásky, která vykupuje! Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých za všechny. On je naše naděje! Pravá naděje pro každou lidskou bytost. Dnes, tak jak to učinil se svými učedníky v Galileji dříve, než se vrátil k Otci, zve zmrtevýchvstalý Ježíš také nás, abychom byli svědky jeho naděje, a ujišťuje nás: Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa (srov. Mt 28,20). S pohledem duše upřeným na slavné rány jeho proměněného těla můžeme pochopit smysl a hodnotu jeho utrpení, můžeme hojit tak mnohé rány, ze kterých lidstvo ustavičně krvácí i za našich dnů. V jeho slavných ranách poznáváme nezníčitelná znamení jeho nekonečného Božího milosrdenství, o kterém mluví prorok: On je ten, který uzdravuje rány zlomených srdcí, který brání slabé, vyhláší osvobození otroků, který těší všechny zarmoucené a rozděljuje jim olej radosti místo jejich šatu smutku, píseň chvály místo smutného srdce (srov. Iz 61,1.2.3). Jestliže se na něho obrátíme s pokornou důvěrou, potkáme v jeho pohledu odpověď na nejhlubší touhu našeho srdce: poznat Boha a pevně uchopit spolu s ním životně důležité vztahy, aby naplnily jeho vlastní láskou náš život a naše mezilidské a společenské vztahy. Právě k tomu potřebuje lidstvo Krista: v něm, v naší naději „jsme byli spaseni“ (srov. Řím 8,24).

Jak často jsou vztahy mezi osobami, skupinami a národy místo láskou poznamenány egoismem, nespravedlností, nenávistí, násilím! To jsou otevřené a bolestivé rány lidstva v každém koutu naší planety,

i když často přehlížené a záměrně skrývané; rány, které zraňují duše i těla našich četných bratrů a sester. Ony čekají na to, aby byly zhojeny a uzdraveny slavnými ranami zmrtevýchvstalého Pána (srov. 1 Petr 2,24-25) a solidaritou těch, kteří v jeho stopách a v jeho jménu konají skutky lásky, zasazují se usilovně o spravedlnost a rozševávají kolem sebe světlá znamení naděje v místech potřísněných krví konfliktů a všude tam, kde se nadále opovrhuje lidskou důstojností a šlape se po ní. Je třeba očekávat, že právě tam se budou množit svědectví mírnosti a odpuštění.

Draží bratři a sestry, dejme se osvitit zářivým světlem tohoto slavného Dne; otevřeme se s upřímnou důvěrou zmrtevýchvstalému Kristu, aby se obnovující síla velikonočního Mysteria projevila v každém z nás, v našich rodinách, v našem městě, v našich národech. Ať se projeví v každé části světa. Jak nepromyslet v tomto okamžiku zvláště na některé oblasti Afriky, jako na Dárfúr a Somálsko, na trýzněný Střední východ a zvláště na Svatou zemi, na Irák, Libanon, a konečně na Tibet, oblasti, pro které vyzývám k odvážnému hledání řešení, oblasti, kde je třeba zajistit dobro a mír! Proseme o plnost velikonočních darů na přímluvu Panny Marie, která poté, co sdílela bolesti utrpení a ukřižování svého nevinného Syna, zakusila také nevýslovnou radost z jeho zmrtevýchvstání. Ona, která nyní sdílí slávu Kristovu, ať nás chrání a vede po cestě bratrské solidarity a pokoje. To jsou moje velikonoční přání, se kterými se obracím na vás zde přítomné i na muže a ženy všech národů a kontinentů, spojené s námi prostřednictvím rádia a televize. Pěkné Velikonoce!

Bollettino Vaticano 23. 3. 2008

BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ LÉKEM PRO DNEŠNÍ DOBU

Od 2. do 6. dubna 2008 se bude v Římě konat I. světový kongres Božího milosrdenství. Iniciátorem kongresu je kardinál Schönborn z Vídně, který vzpomíná: „*Proslovy Jana Pavla II. v Krakově v roce 2002 můžeme považovat za závět. Jejím prostřednictvím nám polský papež řekl, abychom naléhavě dali všem lidem poznat Boží milosrdenství. Pán dal zřetelnou odpověď na tuto výzvu. Povolal k sobě Jana Pavla II. v neděli Božího milosrdenství v roce 2005. Bylo to jako Boží podpis, razítko. Na mezinárodní setkání v Lagiewnikach v roce 2005 přijelo 150 kněží z celého světa. Položili jsme si otázku: Jakým způsobem odpovědět na tuto univerzální výzvu? Jak v tom pokračovat? Tehdy dozrála myšlenka světového kongresu.*“

Kongres má za cíl připomenout pravdu o Božím milosrdenství v dnešním světě, který ztratil obraz milosrdného Otce a který zároveň tak velice potřebuje milosrdenství.

V tomto kontextu jsou aktuální slova arcibiskupa Jana Graubnera, který napsal: „*Vidím dnes šířenou úctu k Božím milosrdenství jako velký Boží dar pro naši dobu, jako božský lék. Podobně jako po dlouhá staletí byla takovým lékem úcta k Božskému Srdci Ježíšovu. Už svatá Gertruda koncem 13. století píše, že Pán ponechal úctu k Ježíšovu Srdci do doby, kdy všeobecná vlažnost ovládne lidská srdce, aby je rozntil ohněm své lásky.*“

Více informací o kongresu a o účtě k Božím milosrdenství najdete na webových stránkách časopisu „Apoštol Božího milosrdenství“ (www.apostol.cz). Časopis si můžete objednat na adrese: Otcové pallotini, Lázeňská 61, 250 02 Stará Boleslav, tel.: 326 910 552, mobil: 774 521 531.

P. Wojciech Zubkiewicz SAC

LITURGICKÁ ČTENÍ - pokračování ze str. 3

Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“

Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů, a ti prý říkali, že on žije. Některí z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den už se nachýlí.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámал ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

a výzvami. Jenže my ho často vnímáme opravdu jako cizince, o jeho pomoci a přízni pochybujeme, a neposloucháme ho, protože jsme zahleděni jen do sebe, a na jeho hlas a poselství nečkáme, chováme se dokonce, jako by nás jeho příchody a milosrdné nabídky obtěžovaly.

Při všech jubileích a připomínkách takových Božích vstupů, jako jsou zjevení v La Salette, Lourdes, Fatimě či Amsterodamu, bychom proto měli v první řadě zpytovat svědomí, jakou pozornost jsme Božím výzvám věnovali, do jaké míry jsme opravdu poslechli milostivý prorocký hlas a vyvodili z něho důsledky. Rozhodně bychom neměli zavírat oči před tím, že tragické osudy národů i jednotlivců ve dvacátém století souvisí se skutečností, že jsme prorocká varování z počátku 20. století neuposlechli. A proč? Z lidských ohledů.

Máme-li naplnit to, co od nás Pán žádá, ať už je to např. jasně stanovený způsob zasvěcení Ruska (Fatima), nebo vyhlášení článku víry (Amsterdam), nemůžeme se ohlížet, co na to řekne okolní svět nebo jinověrci. Pán také nemohl brát ohled na to, že jeho „tvrdá řeč“ o Eucharistii se setká s nevolí celého zástupu učedníků. Kdyby se na to ohlížel, zůstali bychom bez jeho největšího daru. Duch Svatý přece nejlépe ví, čeho je v dané chvíli nejvíce zapotřebí a co přijetí jeho vnuknutí způsobí a přinese. Jestliže však se začneme obávat a opatrně ohlížet, abychom snad u někoho nenarazili, znamená to, že mu nedůvěřujeme, že pochybujeme o moudrosti jeho záměrů a jeho moci. To je velice povážlivé, vždyť „kdo byl kdy Bohu rádcem?“, upozorňuje nás Žalmista. Přece právě tím, že co nejdříve a věrně splníme to, co od nás žádá, otevíráme brány jeho dobroty a moci k tak zásadní změně celé situace, že to v tom nejpozitivnějším smyslu daleko překoná všechny naše představy a očeká-

vání a přesvědčí nás o bláhosťi jakýchkoliv obav.

Tragické 20. století opravdu mohlo vypadat úplně jinak, ale neuposlechli jsme prorockví. Kdybychom chtěli tvrdit, že jsme požadavky z Fatimy splnili, musejí bychom konstatovat, že Matka Boží nesplnila svá zaslíbení. Nesselhala Ona, nýbrž my. V Evropě jsme zbourali berlínskou zeď a mysleli jsme si, že se obnovila náboženská svoboda. Čím více času od té doby uplynulo, tím je jasnější, že jsme odstranili jen zeď, nikoliv však nejpodstatnější kořeny všeho zla. Nebyla odstraněna nejhorší totalita, totalita Zlého. Kdysi jsme se báli, co by tomu Rusko řeklo, kdybychom je zasvětili Matce Boží. Dnes nám „svobodný“ svět vyhrožuje za to, jestliže si dovolíme připomínat dodržování Božího zákona. Se stále větší troufalostí hromadí do nebe volající hřích, rouhá se Bohu a osobuje si práva, která jsou vyhrazena jen Bohu. I země, které už bývaly skrz naskrz křesťanské, si volí vlády, které neuznávají Boží zákony.

A nejen v Evropě, ale především ve světě utrpení a pronásle-

ho dialogu s muslimskými učenici? Příklad Ali Gomaha z Egypta ukazuje, že když se s jedním muslimem domluvíme, deset jiných ho za to odsoudí. Muslimští násilníci neposlouchají své učence, ale fanatické falešné proroky a především svou vlastní, po staletí živenou neuhasitelnou nesnášenlivostí a zášť.

„Reparát“ za Fatimu nabídla Panna Maria ještě v Amsterodamu. Je jen jeden jediný prostředek, jak obnovit tvářnost země: nové letnice. To je také obsahem těch poselství a doporučení, se kterými se na nás sám Duch Svatý už dlouho obrací. Již před stolety vzkázal Pán Ježíš prostřednictvím svého posla ctihodné Conchity Armidy: „Řekni papeži, že to je moje vůle, aby celý křesťanský svět vyzýval vroucně Ducha Svatého, vyprošoval pokoj a jeho království v srdcích. Jen tento Duch může obnovit tvář země. On přinese světu jednotu a lásku do srdcí. Svět tone, protože se vzdálil od Ducha Svatého, a odtud má původ všechno zlo, které ho sužuje. Lék se nachází u Něho: On je Utěšitel, autor každé milosti, pouto jednoty mezi Otcem a Synem a nejvyšší Rádce, protože On je laskavost

zami s horoucí touhou po jeho příchodu. On přijde, já ho sešlu podruhé na tento svět způsobem tak zjevným ve svých účincích, že to udiví svět a popožene Církev ke svatosti.“ – „Žádej, naléhaj na nebe, obětuj Slovo, aby všechno bylo obnoveno ve mně Duchem Svatým.“ – Za deset let už tomu bude jedno století, co tato naléhavá výzva zazněla. Tomu zcela odpovídá výzva Matky Boží z Amsterodamu, abychom se naléhavě a ustavičně modlili: „Sešli nyní svého Ducha na zem, dej, ať přebývá v srdcích všech národů, aby byly chráněny před zkázou, neštěstím a válkou.“ Modlíme se ji všichni a bez ustání?

Naléhavé poselství Amsterodamu je adresováno všem:

- * všem věřícím, aby se vytrvale a naléhavě modlili modlitbu Panny Marie za příchod Ducha Svatého;
- * teologům, aby uznali Boží logiku ve věci Mariina místa v dějinách spásy a pochopili její roli naší Spoluvykupitelky, Prostřednice a Pomocnice;
- * Svatému otci, aby vyhověl naléhavým prosbám a oslavil Matku Boží před tváří celého světa přiznáním titulů, které jí od věčnosti patří. To je podmínka opravdové změny světa.

Jaký důraz klade Matka Boží v Amsterodamu na své poselství, adresované naléhavě papeži, Církvi i světu, dokládá tím, že dvakrát předpověděla papežovu smrt (u Pia XII. a Pavla VI.) a předpověděla mnoho významných událostí v Církvi a ve světě, které se postupně už uskutečnily. Maria nejlépe poznala, co znamená působení Ducha Svatého. Přesvědčila se, že její Snoubenec je jediná síla, která může proměnit lidská srdce a svět. S ní se spojíme ve vroucí a vytrvalé modlitbě a prosíme Ducha Svatého o jeho osvětlení a jeho příchod: „Přijď a osvět' nás, abychom konečně poslechli Tvůj hlas!“ S každým dnem, kdy se otálí s plným přijetím amsterodamských požadavků Matky Boží, rostou vážná nebezpečí pro Církev a svět. -/-

NEJVĚTŠÍ SOUČASNÉ PRONÁSLEDOVÁNÍ KŘESŤANŮ

Společnost pro ohrožené národy označila vyhánění asyrsko-chaldejských křesťanů z Iráku za největší současné pronásledování křesťanů. Vraždami, únosy a cílenými teroristickými útoky byly více než tři čtvrtiny těchto obyvatel přinuceny utéci z Iráku. Od začátku tohoto pronásledování bylo z Iráku vyhnáno 650 000 křesťanů. V roce 1987 jich zde ještě žilo 1,4 milionu. Protože v Kurdistánu již pro ně není místa, musejí se uchýlit do Jordánska a Sýrie.

dování nejen že nebylo, nýbrž naopak přibylo. Církev Boží trpí jako nikdy předtím. Netrpí jen pronásledováním, ale i vnitřní nevěrou a odpadem věřících. V křesťanské Evropě se křesťanské kostely systematicky zavírají a houfně se množí mešity a minarety. Na všechny současné tragické konflikty ve světě ze všeho nejvíce doplácí krutým způsobem nevinní křesťané. Co si můžeme slibovat od jinak chvályhodné

a věčná nestvořená Láska. Celý svět ať se utíká k Duchu Svatému, protože nadešel čas jeho království. Tato poslední etapa světa mu patří zvláštním způsobem, aby byl ctěn a vyvyšován. Církev ať o něm káže, duše ať ho milují, celý svět ať je mu zasvěcen, a nastane současně mír a morální a duchovní obnova, větší než zlo, které sužuje zemi.“ – „Ať se ihned začne vyzývat tento Duch Svatý modlitbami, pokáním a sl-

Ne 6. 4.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Z pokladů duše 8.10 Evangelium (P) 8.15 Bolek a Lolek (30. díl): Mořská výprava 8.25 Do vienka dané... – Cech klampiarov Slovenska (P) 8.40 Jsem šťastný, buďte i vy! 9.05 Na koberečku (41) 9.25 Pro zdraví 9.35 Ecce homo: Iveta Okresová 9.40 Pro vita mundi (75) – P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 10.20 Evangelium 10.30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Karviná (L) 11.55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.30 Léta letí k andělům (7) – P. František Lízna, SJ 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 15 let po rozvodu – jací jsme? (2. díl) 16.35 Primiční homilie P. Jaroslava Němce, SDB 16.55 Hlubinami vesmíru 17.30 Evangelium 17.40 Ve jménu Ježíše (19. díl): Canterbury (L) 18.05 Cesty za poznáním: Lemmenjoki, Wadi Rum, Chobe River 18.35 Po stopách Ježíše Krista (5) 19.05 Přírodní záranky Evropy (8/12) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (475) (L) 20.35 Tance čtyř století (P) 21.35 Rodina 22.00 Misijní magazín (21) 23.00 První čtení 23.25 Kulatý stůl na téma: Dokumentární cyklus Putování Modrou planetou 0.55 Evangelium 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Po 7. 4.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Po stopách Ježíše Krista (5) 8.35 Na koberečku (41) 8.50 Primiční homilie P. Jaroslava Němce, SDB 9.20 Octava dies (475) 9.50 Cesty za poznáním: Koloseum, Real Alcázar, Topkapi 10.20 Ztracená ovečka 10.45 Přírodní záranky Evropy (8/12) 11.40 Bolek a Lolek (30. díl): Mořská výprava 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro vita mundi (45) – Mgr. Jan Waclawek 12.40 Pro zdraví 12.50 Čteme z křesťanských periodik 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Quasimodo – Kristův kovboj 16.35 Scotland 16.50 Jsem šťastný, buďte i vy! 17.15 Exit 316 (31. díl): Selhání 17.35 Dětská televize (3/2008) 18.05 Po stopách Ježíše Krista (5) 18.35 Bolek a Lolek (31. díl): Bivak (P) 18.45 Cesty za poznáním: Koloseum, Real Alcázar, Topkapi 19.20 Léta letí k andělům (7) – P. František Lízna, SJ 19.45 Do vienka dané... – Cech klampiarov Slovenska 20.00 Z pokladů duše 20.05 Krásy Čech a Moravy – Křivoklát (P) 20.35 Na koberečku (42) (P) 20.50 Zpravodajské Noeviny 21.05 Ecce homo: Iveta Okresová 21.10 Noční univerzita 22.15 Exit 316 (31. díl): Selhání 22.35 Octava dies (475) 23.05 Koncert tanců čtyř století 0.00 Quasimodo – Kristův kovboj 0.30 15 let po rozvodu – jací jsme? (2. díl) 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Út 8. 4.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Krásy Čech a Moravy – Křivoklát 8.35 Quasimodo – Kristův kovboj 9.05 Pro vita mundi (56) – P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 9.45 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater, Garden of the Gods, Mývatn 10.15 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem 10.55 Přírodní záranky Evropy (8/12) 11.45 Bolek a Lolek (31. díl): Bivak 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Pro-

glas (L) 12.05 Czech Virtuosi – Petr Pomkla (flétna) 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Jsem šťastný, buďte i vy! 16.30 Pro vita mundi (45) – Mgr. Jan Waclawek 17.10 Quasimodo – Kristův kovboj 17.40 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater, Garden of the Gods, Mývatn 18.10 Dětská televize (2/2008) 18.35 Bolek a Lolek (32. díl): Na divokém západě (P) 18.45 Do vienka dané... – Cech klampiarov Slovenska 19.05 Přírodní záranky Evropy (9/12) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Misijní magazín (21) 21.05 Svědek naděje (5. díl) (P) 21.35 Euroatlantické opovržení (3. díl) (P) 22.05 Octava dies (475) 22.35 Kinematograf múz 23.35 Do vienka dané... – Cech klampiarov Slovenska 23.50 Jsem šťastný, buďte i vy! 0.15 Pro vita mundi (45) – Mgr. Jan Waclawek 0.50 Zpravodajské Noeviny 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

St 9. 4.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Ecce homo: Iveta Okresová 8.10 Svědek naděje (5. díl) 8.45 Kinematograf múz 9.45 Zpravodajské Noeviny 9.55 Cesty za poznáním: Hohe Tauern, Námaskard 10.30 Generální audience papeže Benedikta XVI. (L) 12.05 Scotland 12.30 Jsem šťastný, buďte i vy! 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Zpravodajské Noeviny 16.05 Noční univerzita 17.20 Přírodní záranky Evropy (9/12) 18.15 Exit 316 (32. díl): Konzum (P) 18.35 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti 18.45 Cesty za poznáním: Hohe Tauern, Námaskard 19.15 Pro vita mundi (75) – P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 19.55 Z pokladů duše 20.00 Festival KAFKA 2007 (P) 20.30 Pro zdraví (P) 20.40 Sozopol (P) 20.50 Quasimodo – Kristův kovboj 21.20 Krásy Čech a Moravy – Křivoklát 21.25 Pro vita mundi (75) – P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 21.55 Po stopách Ježíše Krista (5) 23.05 Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. 0.35 Léta letí k andělům (7) – P. František Lízna, SJ 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čt 10. 4.: 8.05 Octava dies (475) 8.35 Dětská televize (3/2008) 9.00 Noční univerzita 10.00 Na koberečku (42) 10.15 Svědek naděje (5. díl) 10.45 Krásy Čech a Moravy – Křivoklát 11.20 Exit 316 (32. díl): Konzum 11.40 Bolek a Lolek (32. díl): Na Divokém západě 11.55 Z dětské duše: Nejráději mám maminku 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Přírodní záranky Evropy (9/12) 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Krásy Čech a Moravy – Křivoklát 16.35 Do vienka dané... – Cech klampiarov Slovenska 17.00 Po stopách Ježíše Krista (5) 17.30 Kinematograf múz (P) 18.35 Bolek a Lolek (33. díl): Na cestách Kilimandžáro 18.45 Ecce homo: Prof. Ing. Arch. Jana Krivošová (P) 18.50 Pro zdraví 19.00 Cesty za poznáním: Koloseum, Real Alcázar, Topkapi 19.30 Exit 316 (32. díl): Konzum 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z dětské duše: Nejráději mám maminku 20.05 Pro vita mundi (75) – ThDr. Tadeáš Firla (P) 20.45 Octava dies (475) 21.15 Na koberečku (42) 21.30 Pro zdraví 21.40 Primiční homi-

lie P. Jaroslava Němce, SDB 22.00 Quasimodo – Kristův kovboj 22.30 Po stopách Ježíše Krista (5) 23.00 Svědek naděje (5. díl) 23.30 Kulatý stůl na téma: Dokumentární cyklus Putování Modrou planetou 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pá 11. 4.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Kinematograf múz 9.05 Festival KAFKA 2007 9.25 Exit 316 (32. díl): Konzum 9.45 Misijní magazín (21) 10.50 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater, Garden of the Gods, Mývatn 11.10 Octava dies (475) 11.40 Bolek a Lolek (33. díl): Na cestách Kilimandžáro 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Ve jménu Ježíše (19. díl): Canterbury 12.30 Quasimodo – Kristův kovboj 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem 16.45 Přírodní záranky Evropy (9/12) 17.40 Festival KAFKA 2007 18.05 Zpravodajské Noeviny 18.15 Exit 316 (32. díl): Konzum 18.35 Bolek a Lolek (34. díl): Stopujeme bengálského tygra (P) 18.50 Pro vita mundi (75) – ThDr. Tadeáš Firla 19.30 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater, Garden of the Gods, Mývatn 20.00 Z pokladů duše 20.05 Noemova pošta (duben 2008) (L) 21.45 Krásy Čech a Moravy – Karlštejn 22.15 Ecce homo: Prof. Ing. Arch. Jana Krivošová 22.20 Misijní magazín (21) 23.25 Zpravodajské Noeviny 23.35 Noční univerzita: Z katechezí mladým 0.35 Sozopol 0.45 Octava dies (475) 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

So 12. 4.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Ecce homo: Prof. Ing. Arch. Jana Krivošová 8.10 Festival KAFKA 2007 8.35 Exit 316 (32. díl): Konzum 8.55 Ve jménu Ježíše (19. díl): Canterbury 9.20 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado Nat Museum (P) 9.40 Čteme z křesťanských periodik (P) 9.45 Kinematograf múz 10.45 Quasimodo – Kristův kovboj 11.15 Pro vita mundi (45) – Mgr. Jan Waclawek 11.45 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti (P) 11.55 Z pokladů duše 12.05 Scotland 12.25 Euroatlantické opovržení (3. díl) 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Léta letí k andělům (8) – P. Ladislav Heryán, SDB 16.30 Quasimodo – Kristův kovboj 17.00 Krásy Čech a Moravy – Karlštejn 17.35 Do vienka dané... – Cech klampiarov Slovenska 17.55 Scotland 18.20 Na koberečku (42) 18.35 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti 18.45 Zpravodajské Noeviny 18.55 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado Nat Museum 19.25 První čtení (P) 19.50 Čteme z křesťanských periodik 20.00 Z pokladů duše 20.05 Po stopách Ježíše Krista (6) (P) 20.35 Primiční homilie P. Jana Gacika, SDB (P) 20.55 Svědek naděje (5. díl) 21.25 Festival KAFKA 2007 22.10 Sozopol 22.20 Přírodní záranky Evropy (9/12) 22.45 Cesty za poznáním: Great Salt Lake, Serengeti, Colorado Nat Museum 23.15 Pro vita mundi (75) – ThDr. Tadeáš Firla 0.00 Czech Virtuosi – Petr Pomkla (flétna) 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Poselství Královy míru

„Drahé děti! Zvu vás, abyste pracovaly na osobním obrácení. Ještě jste daleko od setkání s Bohem ve vašem srdci. Proto setrvejte co nejvíce času v modlitbě a klanění Ježíšovi v Nejsvětější Svátosti oltářní, aby On vás změnil a vložil do vašich srdcí živou víru a touhu po věčném životě. Vše je pomíjivé, děti moje, jen Bůh je nepomíjivý. Jsem s vámi a povzbuzuji vás láskou.

Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!“

Mežugorje, 25. 3. 2008

MONTICHIARI – Rosa mystica – pouť obětována za kněze, bohoslovce, řeholníky a řeholnice. **Odjezd:** v pátek 2. 5. 2008 v 16 hod. z Hodonína, v 18 hod. z Brna. **Příjezd:** v neděli 4. 5. 2008 ráno. Cena 1650 Kč. Nocleh cestou tam i zpět v autobuse. **Sobotní program:** mše sv. v Dómě, domek a hrob Pierrini Gilli, obchod s devocionáliemi, mezinárodní slavnostní procesí se sochami a květinami ve Fontanelle (pořádá OPUS ROSA MYSTICA), česká mše sv., křížová cesta, osobní volno. **Odjezd do ČR** v 18 hod. **Přihlášky:** Zdeňka Hanáčková, Nová 103, 696 11 Mutěnice, tel. 518 370 892, mobil: 724 751 856 nebo 720 382 976. Pouť vede otec Jaroslav Stříž.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA – PŘEHLED AKCÍ A NABÍDKA AKTIVIT V ROCE 2008

NA SVĚTĚ NEJSME SAMI. Termín: 13. 4., místo: areál břevnovského kláštera v Praze. Misijní mše svatá, hlavní celebrant P. Jiří Šlégr, bohatý program nejen pro děti, Misijní jarmark, hry, soutěže a další překvapení. Výtěžek půjde skrze Papežské misijní dílo děti na pomoc do Ugandy pro děti, které byly zneužívány k vojenským účelům.

9. MIŠKA – MISIJNÍ ŠKOLA ANIMÁTORŮ. Termín: 25.–27. 4., místo: Špindlerův Mlýn – středisko Eljon, lektor: P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD. Tento víkend je určen pro všechny zájemce, kteří se chtějí zapojit do pomoci misíím, mohou přijet úplní nováčci i ti, kteří se již někdy podobné akce zúčastnili nebo jsou jiným způsobem v kontaktu s PMD. Na programu bude mše svatá, modlitby, misiologie, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, nové možnosti pro pořádání misijních besed a setkání, projekce nejnovějších misijních filmů a DVD, velký výběr misijních materiálů. **Přihlášky:** Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, telefon: 499 523 852 nebo 732 580 154, e-mail: info@eljon.cz, internet: www.eljon.cz.

TÝDEN VZÁJEMNÉHO POZNÁNÍ A POROZUMĚNÍ. Termín: 12.–18. 5., místo: Hradec Králové. V rámci nové evangelizace proběhne též misijní prezentace.

6. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ POUŤ A 3. MISIJNÍ DEN DĚTÍ. Termín: 31. 5., místo: Jemnice u Moravských Budějovic. Na tuto akci Vás zvou Papežská misijní díla a moravskobudějovický děkanát brněnské diecéze. Akce je určena pro děti i dospělé, kteří chtějí poznat bohatství a důležitost misíí. Mohou přijet i ti, kteří se dosud do Misijních děl nezapojili. Zahájení v 10.00, předpokládaný závěr v 17.30, na programu bude např.: pestré pásmo modliteb a písní, misijní soutěže a hry pro děti, putování po stopách sv. Pavla, beseda s účastníky misijní cesty do Papuy Nové Guineje, slavnostní mše svatá a benefiční koncert na podporu chudých z Papuy Nové Guineje – na africké bubny hraje soubor „Nsango malamalu“. Výtěžek celé akce bude prostřednictvím PMD dětí věnovaný na pomoc do Papuy Nové Guineje. Zájemci ať se hlásí co nejdříve v kanceláři PMD.

MISIJNÍ BESEDY A SETKÁNÍ, PUTOVNÍ VÝSTAVY. Nabízíme možnost besed, přednášek a modlitebních setkání s misijní tematikou. Je možné si půjčit i putovní misijní výstavu.

Kontaktní adresa: Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 433 058 nebo 604 838 882, e-mail: info@misijnidila.cz, internet: www.misijnidila.cz.

Liturgická čtení

Neděle 6. 4. – 3. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 2,14.22b–33

Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11

Odp.: 11a (*Ukaž mi, Pane, cestu k životu. Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Petr 1,17–21

Ev.: Lk 24,13–35

Slovo na den: Jak jste nechápaví a váhavi.

Pondělí 7. 4. – památka sv. Jana Křtitele de la Salle

1. čt.: Sk 6,8–15

Ž 119(118),23–24.26–27.29–30

Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,22–29

Slovo na den: Neusilujte o pokrm pomíjivý.

Úterý 8. 4. – ferie

1. čt.: Sk 7,51–8,1a

Ž 31(30),3cd.4.6ab+7b+8a.17+21ab

Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěřuji svého ducha. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,30–35

Slovo na den: Sestupuje z nebe a dává život světu.

Středa 9. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,1b–8

Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a

Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,35–40

Slovo na den: Abych neztratil nikoho.

Čtvrtek 10. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,26–40

Ž 66(65),8–9.16–17.20

Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,44–51

Slovo na den: Tělo dané za život světa.

Pátek 11. 4. – památka sv. Stanislava

1. čt.: Sk 9,1–20

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,52–59

Slovo na den: Já v něm.

Sobota 12. 4. – ferie

1. čt.: Sk 9,31–42

Ž 116(115),12–13.14–15.16–17

Odp.: 12 (*Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,60–69

Slovo na den: Tělo samo neznamená nic.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. – 12. DUBNA

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 4.		PO 7. 4.		ÚT 8. 4.		ST 9. 4.		ČT 10. 4.		PÁ 11. 4.		SO 12. 4.			
Antifona	518	582	1754	1975	518	582	518	582	518	582	1708	1924	518	582		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	518	582	1755	1975	518	582	518	582	518	582	1708	1925	518	582		
Antifony	540	606	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1249		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	540	607	1756	1977	547	615	550	618	553	622	1710	1928	559	629		
Antifona k Zach. kantiku	540	607	1781	2003	547	615	550	619	553	622	1711	1929	559	629		
Prosby	541	607	1757	1977	547	615	550	619	553	622	1711	1929	559	629		
Závěrečná modlitba	541	608	1346	1491	548	616	551	619	554	623	1347	1491	560	630		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	541	608	545	612	548	616	551	620	554	623	557	627	560	630		
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551	619	554	623	557	626	560	630		
Nešpory:																
	SO 5. 4.															
Hymnus	517	581	517	581	1760	1981	517	581	517	581	517	581	1714	1932	517	581
Antifony	538	605	542	609	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	561	632
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	1763	1983	549	617	552	620	555	624	1717	1935	561	632
Ant. ke kant. P. M.	539	605	543	610	1781	2003	549	617	552	621	555	624	1718	1935	562	632
Prosby	539	606	543	610	1764	1984	549	618	552	621	555	624	1718	1936	562	633
Záv. modlitba	541	608	541	608	1346	1491	548	616	551	619	554	623	1347	1491	564	635
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

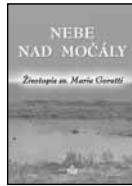
**Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je v roce 2008 otevřena také o těchto sobotách v době od 7.30 do 12 hodin:
12. 4. • 19. 4. • 17. 5. • 24. 5. • 31. 5.**

NOVINKA

NEBE NAD MOČÁLY

Ze slovenštiny přeložila Marie Mrázková

Životopis sv. Marie Goretti. Původní slovenské vydání je zpracováno podle těchto pramenů – Alžběta von Schmidt-Pauli: *Sv. Mária Goretti a jej vrah*; Celestino Norone: *Vrah sv. Márie Goretti*; P. Mauro: *Mária Goretti*.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Druhé, přepracované vydání, dotisk • Brož., A5, 88 stran, 59 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ZNÁMÉ OSOBNOSTI TVÁŘÍ V TVÁŘ SMRTI

Egon Kapellari • Překlad z němčiny - Jana Csukášová, Bohumila Kučerová, Jaroslav Lorman a Kateřina Nedomová

V každé době si lidé kladou otázku, zda existuje život za hranicí smrti, a tak se zároveň zamýšlejí nad hodnotami, které vyznávají a staví na přední místo. Umění žít, milovat i tvořit tedy velmi těsně souvisí s uměním umírat, s vědomím vlastní křehkosti a konečnosti. Autor této knihy předkládá 80 krátkých textů věnovaných umírání a životnímu osudu známých lidí za období více než tři tisíce let. Řada těchto osobností začíná papežem Janem

Pavlem II. a zasahuje až do předkřesťanského starověku a biblického období. Autorovi záleží hlavně na tom, aby ukázal životní hodnoty těchto lidí a to, že tyto hodnoty neztrácejí platnost ani tváří v tvář smrti a umírání.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 130 x 190 mm, 192 stran, 229 Kč

KOLEKTIVIZACE A VYHÁNĚNÍ SEDLÁKŮ Z PŮDY

Karel Jech

Publikace významného českého historika o kolektivizaci zemědělství v 50. letech 20. století. Rozsáhlé využití ústředních a místních archivů umožnilo zdokumentovat vývoj mocenského monopolu KSČ v zemědělství a také zastrášovaci a donucovací aktivity Státní bezpečnosti. Dosud nejrozsáhleji je zmapována *Akce kulak*, v jejímž průběhu byly stovky selských rodin vyhnány ze svých domovů, zbaveny polí, strojů, hospodářských budov a zvířectva, hospodáři byli skandalizováni jako škůdci a nepřátelé, uvězněni a nasazováni na nejtěžší a zdraví škodlivé práce. Selský stav tak byl výrazně oslaben, nikoliv však zcela zlikvidován a vykořeněn. V současnosti na zmodernizovaných farmách a statcích hledá svoje nové uplatnění na úseku soukromého zemědělského hospodaření a podnikání. Součástí knihy je i příloha dobových dokumentů.

Vyšehrad • Brož., A5, 334 stran, 298 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

P.P.
147/2002
772 00 Olomouc 2

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.